

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

ще излиза

за сега дваждь въ седмицата:

въ Сръда и Сѣбота.

Поръчки и писма

ЗА „ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

се испращатъ

ДО АДМИНИСТРАЦИЯТА
въ Министерството на Народното Просвѣщение.

Цѣна на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

ЗА ДО 1-ИЙ ЯНУАРИЙ Е:

Въ Княжеството 10 фр.
За граница 12 „

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща:

За единъ гармоненъ редъ за
първитъ три пѣти по 30 сант.,
а за всякий послѣдующий —
20 сантима.

Година II.

София, 16 декемврий

Брой 92.

По Министерството на Финанситѣ.

У К А З Ъ

№ 721.

Ний Александръ I.

По Божия милость и волята народна

Князь на България.

Народното Събрание прие НИЙ утвърдихми и утвърдявами
слѣдующий **ЗАКОНЪ** подъ названиее:

МИТАРСТВЕННИЙ УСТАВЪ

на

БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

РАЗДѢЛЪ I.

Основни правила.

Чл. 1. Внасяние и изнасяние на стоки за търговия съ
иностранны Господарства ся допуца само чрезъ тѣзи пунктове
на границата, въ които ся намиратъ особни за това учрежде-
ния, наречени митници и митарственни пунктове, и които ся
намиратъ подъ непосредственната власть на Министра на Фи-
нанситѣ.

Чл. 2. За стокитѣ, на които внасянието и изнасянието
не е запрето, ся плаща при внасянието имъ въ Княжеството
и при изнасянието имъ изъ вѣнъ границата мито, размѣра на
което ся опредѣлява отъ тарифата.

Чл. 3. Исклучение отъ правилото искавано въ предиду-
ция членъ съставятъ слѣдующитѣ предмети, които ся пропу-
щатъ безъ мито.

На внасянието

а) Всякакъвъ родъ вѣщи, които ся донасятъ отъ вѣнъ за
Княжеския дворець и за мѣстнитѣ общински сѣвѣти. Послѣд-
нитѣ обаче съ предварителното разрѣшение на Финансовия
Министръ.

б) Домашни имоти, земледѣлчески орджия и машини, и
добитъци принадлежащи на лица, които ся преселяватъ отъ
чужбина на постоянно жителство въ България.

в) Нѣщата употребявани, които ся намиратъ при прише-
лицѣ и които сж предназначени за тѣхно собствено употре-
бение, като дрехи, обуца, долни дрехи, постилки и други вещи
необходимы за пътувание.

г) Инструменти, които ся намиратъ въ занаятчийтѣ и ко-
ито имъ служатъ за вършание на занаятътъ имъ; предметитѣ
които ся намиратъ у художникитѣ — и които имъ сж потре-
бни за искусството имъ; у лицата отъ медицинско звание —
медицински инструменти; у музикантитѣ — тѣхнитѣ ръчни ин-
струменти, ако всичкитѣ тѣзи предмети, по своето количество
сж предназначени за собствена тѣхна нужда, а не за търговия.

д) Земледѣлчески орджия и машини всякакъвъ видъ, ин-
струменти, модели, (образци) химически произведения, семена
растения, литографически и типографически принадлежности
печатани книги, географически карти, черковни образи и въоб-
ще всякакъвъ родъ предмети, които служатъ за ученето.

е) Стокитѣ които ся внасятъ въ таквовъ количество щото
цѣната имъ, въ купъ, да не съставлява повече отъ десять лева.

ж) Имуществото и предметитѣ предназначени за собствен-
ното употребление на иностраннытѣ дипломатически агенти отъ

всякакво звание, на генералнитѣ консули, консули и вице кон-
сули, когато тия лица не принадлежатъ на търговско съсловие.

Забелѣжка. 1. Изложено въ ж пунктъ, на 3-ия членъ пра-
вило ся простира и още въ всеко генерално консулство на двама и
въ всеко консулство на едного отъ по-главнитѣ чиновници, ако тия
лица принадлежатъ въ категорията на агентитѣ, които ся назнача-
ватъ съ декретъ отъ своитѣ правителства и на които е запрето безъ
условно да ся занимаватъ съ търговия.

Генералнитѣ консули, консули и вице консули, които ся занима-
ватъ съ търговия, ся освобождаватъ отъ плащание на мито само за
ония предмети, които ся донасятъ за тѣхно собствено употребление
и въ слѣдующата годишна пропорция: на генералнитѣ консули за
сумма, не по-голъма — по оцѣнение — отъ 5 хиляди; на консулитѣ
не повече отъ 4 хиляди и на вице консулитѣ не повече отъ 2 хиля-
ди лева. Въ тая смѣтка не влизатъ вещитѣ, мобилитѣ и преметитѣ за
първоначалнитѣ натъкмявания на чиновникитѣ на консулствата, ко-
гато ся назначаваатъ на служба.

Забѣлка. 2. подновяванието на правдинитѣ за безмитно
прекарвание отъ чужбина на разни предмети, съ които сж ся ползо-
вали при Турското Правителство Манастиритѣ и Благотворителнитѣ
завѣдения на разни общини и монашески чинове, принадлежащи както
на Господствующето вѣроисповѣдание, така и на друговѣрческитѣ,
зависи отъ получаванието на особно позволение отъ Министра на
Финанситѣ, по опредѣленитѣ порядкъ.

По изнасянието.

Колониялитѣ и други стоки, които не сж произведени
на България и сж заплатили вносното мито, а послѣ по как-
вато и да е причина ся изнасятъ назадъ въ чужбина.

Чл. 4. Митницитѣ взиматъ мито за всичкитѣ стоки, ка-
кто вносни тѣй и износни, които не сж запрети съ особни
распорѣждания на Министра на Финанситѣ, безъ ограничение
на количеството имъ, а митарственнитѣ пунктове: а) за изно-
снитѣ стоки въ неограничено количество и б) за вноснитѣ
стоки обаче само отъ таково количество, на което митото не
надминава, заведнаждъ, 25 лева.

Чл. 5. На Министра на Финанситѣ ся дава право: а)
Да прави измѣнения въ правата на митарственнитѣ учрежде-
ния относително до пропуцанието на стокитѣ, както да раз-
рѣшава на митарственнитѣ пунктове да взематъ мито на вно-
сни стоки въ по голѣмо количество отъ онова, което е по-
казано въ чл. 4; да обрѣща митарственнитѣ пунктове въ
митници и на опаки; да запретава пропуцанието презъ всич-
китѣ въобще митарственни учреждения на нѣкои вносни, както
и износни стоки, въ такива случаи, когато това ограничение
ся извиква отъ економическото положение и нуждитѣ на стра-
ната, или отъ санитарнитѣ условия на чуждитѣ страни, отъ
които идатъ стокитѣ; б) да отваря, затваря и премѣства митар-
ственнитѣ учреждения отъ едно мѣсто на друго, съобразно съ
нуждитѣ на търговията.

Забелѣжка. Въ числото на показанитѣ въ пунктъ а) на този
членъ мѣрки не ся отнасятъ позволенията за временно пропуцание
чрезъ границата, подъ надзора на чиновници испроводени отъ най
близкитѣ митници всякакъвъ родъ неизработени произведения, безъ
да минатъ чрезъ митарственни учреждения. Тия разрѣшения оставатъ
подъ непосредственната власть на Министра на Финанситѣ.

Чл. 6. Транзитното прекарвание на стоки отъ една съ-
сѣдна държава въ друга, чрезъ територията на Българското
Княжество, ся пропуца безъ мито.

Чл. 7. На Министра на Финанситѣ ся предоставя да на-
значава, съразмѣрно съ дѣйствителната нужда митницитѣ, презъ
които може да става внасянието и изнасянието на стоки, които
идатъ съ транзитъ; да опредѣлява пѣтищата по които да вър-
вятъ тия стоки и да издава по свое усмотрѣние правила за
предупреждавание на възможността да ся принасятъ тайно
стоки въ страната.

Чл. 8. За временнитѣ изменения на правата на митар-

ственнитѣ учреждения, по внасянието и взиманието мито на стокитѣ, ся обявява въ официалното правителствено издание и чрезъ обявления, които ся окачватъ по всичкитѣ митници и митарственни пунктове. За затварянието и отварянието на митарственнитѣ учреждения, а сжщо и за отварянието и затварянието на пхтищата за транзитъ, ставатъ подобни обявления единъ мѣсець напредъ.

Чл. 9. Мѣста необходими за устройство на митарственни магазини и други приспособления ся взиматъ принудително въ полза на правителството, на основание 68 членъ отъ конституцията на Българското Княжество, когато тѣхнитѣ ступани ся отказватъ да ги отстъпятъ съ доброволно съгласие.

РАЗДѢЛЪ П.

За митарственнитѣ надзоръ.

Чл. 10. Числото на чиновницитѣ и на по-долнитѣ служители въ митарственнитѣ учреждения ся опредѣлява съ штатитѣ. Мѣстата гдѣто сж поставени митницитѣ и митарственнитѣ учреждения, а сжщо штатитѣ които сж въ дѣйствието, ся излагатъ ежегодно въ особена книжка отъ Министерството на Финанситѣ; а рѣда, който сжществува за опредѣление на служби, порядъкътъ на дѣлопроизводството въ митарственнитѣ учреждения, обязанноститѣ и взаимнитѣ служебни отношения на чиновницитѣ, сж изложени въ особни инструкции по тоя предметъ, а правата и обязанноститѣ на по-долнитѣ служители ся опредѣляватъ отъ общата инструкция за митарственнитѣ стражари.

Чл. 11. За отбѣгване на тайното прекарвание стоки, по границата на Българското Княжество, е учрежденъ въоруженъ надзоръ, състоящъ отъ конни митарственни стражари. Тая стража ся съставлява чрезъ волно пазаряване на лица, преимущественно такива, които сж ся освободили отъ военния наборъ; тя ся подчинява непосредствено на управителитѣ на мѣстнитѣ митници. Организацията и штатитѣ на митарсвенната стража, тѣй сжщо правата и обязанноститѣ на стражаритѣ ся опредѣляватъ отъ инструкцията за митарственнитѣ стражари.

Чл. 12. Службата на стражаръ въ митницитѣ ся счита за служба въ запасъ (резерва въ войска) и лицата, които ся намиратъ по тия длѣжности, не подлежатъ на призовъ по военна служба за обучение, преди да ся махнатъ отъ тѣхъ.

Чл. 13. Долнитѣ чиновне на митарсвенната стража, кога ся намиратъ по обиколки (развѣзди) по длѣжностъ, изпълватъ обязанноститѣ на караулитѣ. Всѣкий е длѣженъ да ги признава за такива и по исканието имъ да ся спира. При това стражаритѣ ся ръководятъ отъ по долу изложенитѣ въ чл. 15 — 18 правила.

Чл. 14. Тия правила по распорѣжданieto на мѣстното началство трѣба да ся окачатъ въ пограничнитѣ мѣста, по всичкитѣ полицейски учреждения, на публичнитѣ мѣста и да ся обявяватъ всяка година на жителитѣ, отъ мѣстната полиция.

Чл. 15. На Митарсвеннитѣ стражари ся позволява да употребяватъ оружие въ слѣдующитѣ случаи:

1. Като срѣщнатъ контрабандисти, когато обикалятъ за да надгледватъ, ако контрабандиститѣ ся не спрѣтъ на повикванието имъ (заповѣдта имъ) и ако тѣ ся противятъ, когато ги хванатъ съ сила.

2. Когато контрабандиститѣ, или други лица, нападнатъ открито на стражаритѣ въ време изпълванието на длѣжноститѣ имъ, ако това нападение е направено съ цѣль да ся отнеме съ сила захванатата контрабанда, или да помогне за прекарванието ѝ—и тогава даже, когато нападателитѣ не сж съ нищо въорѣжени.

3. Ако ся нападне на стражаря когато той пази кассата, стокитѣ, стоварищата, или други нему повѣрени предмети, или кога той сѣгледва, че зломишленници ся стараятъ да ся вмкнатъ въ пазенитѣ отъ него мѣста съ чупяние (събаряние), ако зломишленницитѣ не прекратятъ дѣйствиата си при първото му повиквание, или ако ся противятъ при хващанието имъ.

Чл. 16. Въ всичкитѣ тия случаи стражаритѣ сж длѣжни, колкото е възможно, да ся ограничаватъ въ употребление на хладно оружие и да прибѣгватъ до огнестрѣлното само въ крайности.

Чл. 17. Ако въ опредѣленитѣ отъ предидущитѣ членове случаи на необходимостъ стражаритѣ убиятъ нѣкого, или гонаранятъ, длѣжни сж незабавно да извѣстятъ за това Управителя на мѣстната митница и мѣстната полиция.

Чл. 18. Ако ся докаже чрезъ изслѣдованието, че стра-

жаритѣ, кочто сж ранили или убили нѣкого, при изпълванието на длѣжността си, не сж отстъпали въ тоя случай отъ горѣизложенитѣ правила и сами не сж дали поводъ за тая случка, тѣ ся освобождаватъ отъ всякакво наказание. Но ако сж употребили оружие безъ нужда, или преждевременно, тѣ подлежатъ на отговорностъ предъ сѣдѣтъ (Гл. чл. 271—272).

Чл. 19. Митарсвеннитѣ учреждения сж отговорни за всяко забавание и притѣснение, което тѣ причинятъ на търговцитѣ и пхтицитѣ.

Чл. 20. Митарсвеннитѣ учреждения биватъ открити всѣкой денъ, освѣнъ Св. Недѣля и опредѣленитѣ отъ правителството празници: отъ 1 априлия до 1 октомврия, сутринъ, отъ 8 часа до 12, преди пладня и отъ 2 до 6, послѣ пладня; а отъ 1 октомвр. до 1 априлия, сутринъ, отъ 9 часа до 12, прѣди пладня и отъ 2 до 5 часа, послѣ пладня.

За преминувание на пхтицитѣ и за други нетѣрпящи отлагания нужди митницитѣ и пунктоветѣ трѣба да бждатъ отворени всѣкий денъ и всѣкий часъ, безъ никакво исключение.

Чл. 21. Участие въ търговски расправи, приемание на порѣчки и довѣренности по митарсвеннитѣ работи, въобще и изпълняванието на чужди порѣчки за покупка на стоки, оше не извадени отъ митарсвенитѣ магазини, ся забранява на чиновницитѣ.

Чл. 22. Всякакъвъ родъ инструкции и ръководства, които ся издаватъ отъ Финансовото Министерство трѣба да ся распращатъ по митарсвеннитѣ учреждения въ такова количество, щото да можатъ търговцитѣ да си купуватъ колкото щѣтъ.

РАЗДѢЛЪ Ш.

За дѣйствиата на Митарсвеннитѣ учреждения при вземанието мито отъ стокитѣ.

ГЛАВА I.

Общи правила.

Чл. 23. Притежателитѣ на стокитѣ, както и всякий корабленачалникъ, гимижия и коларъ (кереджия) съ стока, щомъ пристигне въ митницитѣ, длѣженъ е да постѣпва съобразно митарсвеннитѣ постановления и да изпълва всичкитѣ законни желания на митницата. Пазянието на това правило е задължително и за агентитѣ на параходнитѣ общества и на железнитѣ пхтища.

Чл. 24. Притежателитѣ на прекарванитѣ прѣзъ митарсвеннитѣ учреждения стоки, или тѣхнитѣ пълномощници сж задължени да обявяватъ стокитѣ си писменно, на български языкъ, върху бланки получвани отъ тия учреждения, по опрѣделената форма.

Чл. 25. Исключение правятъ, отъ изложенното въ предидущий членъ правило, слѣдующитѣ:

а) Всичкитѣ предмети, които пхтицитѣ носятъ съ себѣ си, кога идатъ отъ вѣнъ границата, макаръ и да сж даже стока за проданъ, но на които количеството е такова, щото митото имъ да не надминува 25 лева.

б) Вноснитѣ и износни стоки, които прекарватъ пограничнитѣ жители за сума, на която митото не е повече отъ 25 лева.

Всички горѣпоменати предмети ся обявяватъ, устно и ся записватъ въ книгата, по установенната форма.

Чл. 26. За всякий листъ, употребенъ за написвание на обявлението ся взема гербовъ данѣкъ; а размѣра и способа на вземанието на тоя данѣкъ ся опредѣлява отъ общия уставъ за гербовитѣ сборове въ Княжеството.

Чл. 27. Обявлението на стокитѣ трѣба да сѣдържа свѣдения за количеството, качеството и цѣната на стокитѣ, които ся намиратъ въ колетитѣ, за числото на сжщитѣ колети, за нумерата и знаковетѣ (маркитѣ), подъ които сж тѣ забелѣзани и за времето на подаванието на обявлението, съ подписа на обявителя. Тѣглото, мѣрката и броя на всичкитѣ стоки трѣба да сж показани въ обявлението, съгласно съ онова, което е установено за пресмѣтвание на митото. Качеството на стокитѣ ся показва, съобразно съ наименованията имъ по тарифата; а стокитѣ не наименовани въ тарифата ся показватъ, съобразно съ общепотрѣбителното имъ наименование въ търговията, а цѣната на стокитѣ ся показва написана въ левове.

Чл. 28. Ако притежателя на стоката (или негова пълномощникъ) незнае българския языкъ, или сж безграмотни,

сж дължни тогава да повърятъ съставянieto на обявление на кого и да е друго, по тѣхния изборъ; но ако никому не възложатъ това, то обявлението съставлява сжщата митница, спорѣдъ словата на притежателя на стокитѣ, или на основание на предствениитѣ отъ него писма. Показанието дадено по такъвъ начинъ отъ притежателя на стокитѣ и подписано отъ него, или засвидѣтелствовано по другъ начинъ, го обврзва тѣй сжщо, както и собственоръчно написаното обявление.

Чл. 29. Ако слѣдъ подписването на обявлението, преди зачеванието на приглеждане, обявителя забелѣжи, че е неправилъ грѣшка въ наименованието на стоката, или въ показването на мѣрката, тѣглото, или броя, то, онъ има право въ течение на 24 часа, отъ времето на подаването обявление, да заяви на митницата въ какво именно ся заключава грѣшката. За подобно заявление ся направя отъ управителя на митницата, незабавно, съответствена белѣжка на сжщото обявление.

Чл. 30. Не ся позволява на отварянieto колетитѣ, прѣди да ся пристѣпи къмъ приглежданието на стокитѣ.

Чл. 31. Къмъ приглежданието ся пристѣпва слѣдъ 24 часа отъ подаването обявление и въ пристѣствие на обявителя; ако обаче обявителя ся помоли да стане приглежданието по скоро, то, митницата изпълва тая негова молба, като вземе отъ него подписа върху сжщото обявление, че той не желае да ся воспользува отъ срока, който му ся предоставява за поправка грѣшките въ обявлението.

Чл. 32. Кога става приглежданието между търговцитѣ ся пази рѣдъ, споредъ времето на подаването на обявления. Когато чиновницитѣ, които приглеждатъ стокитѣ, пристѣпятъ къмъ приглежданието на едно обявление, нематъ право да го прекъсватъ и да напушатъ работата си, за да пристѣпятъ къмъ приглежданието на друго обявление преди свършването му.

Чл. 33. Пригледвачитѣ сж дължни да ся увѣрятъ, че въ числото на обявенитѣ стоки не сж намиратъ запретени за внасяние или изнасяние стоки и да узнаятъ качеството и количеството на обявленитѣ.

Чл. 34. При пригледването на голѣми партии отъ еднородна стока, ако нѣколко колети; но въ всякий случай не по малко отъ десетата частъ на всичкитѣ колети, ся видятъ напълно съгласни съ обявлението, по качество и количество и търговеца е представилъ първообразната фактура на стокитѣ, въ такъвъ случай стоката, която ся намѣрва въ всичкитѣ други колети, може да ся непригледва подробно и митото имъ ся взема съгласно съ обявлението. Въ противенъ случай всичката стока, безъ исключение, подлежи на подробно приглеждане.

Чл. 35. Безъ приглеждане въобще и до когато не ся е заплатило надлежното мито, митницитѣ нѣматъ право да пропускатъ никакви стоки, ако за това нѣма особно разрѣшение отъ Министра на Финанситѣ.

Чл. 36. Митото на стокитѣ ся заплаща, спорѣдъ показванията на обявителя, за качеството и количеството имъ, съ исключение на случаитѣ предвидѣни отъ по долнитѣ 37—38 членове.

Чл. 37. Ако при приглежданието ся издири, че стока обложена съ по голѣмо мито е наречена въ обявлението съ име на стока, която плаща по малко мито, то за такава стока ся взема двойно дѣйствителното спорѣдъ тарифата мито; нѣ при това стокитѣ наречени съ названия, които не ся намиратъ въ тарифата и за качеството на които не може да има съмнѣние, или съ названия на други еднородни съ тѣхъ стоки, обложени съ еднакво мито, то, тѣ не подлежатъ на штрафно мито.

Чл. 38. Ако обаче стоката е обявена въ по малко количество отъ дѣйствително, то за удирената повече стока, отъ колкото въ обявлението, ся взема тройно мито.

Чл. 39. Исключения отъ установенитѣ правила въ чл. 37 и 38 сж слѣдующитѣ:

1. Стокитѣ, които пристигатъ въ митницата насипани безъ никакви обвивки и обврзски, за които въ всяки случай ся взема обикновенното мито, спорѣдъ показаното при приглежданието качество и количество.

2. Воднитѣ стоки (течности), които схнатъ и текатъ, т. е., които ся носятъ исклучително въ дървени сждове. За тия послѣдни стоки ся взема штрафно мито само въ онзи случай когато качеството имъ е показано въ обявлението по просто

Чл. 40. Ако при приглежданието на колетитѣ, излезатъ между обявенитѣ стоки такива, които никакъ не сж показани въ обявлението, то тѣ ся конфискуватъ.

Чл. 41. Ако при приглежданието ся издири, че въ сан-

джитѣ, буретата, куфаритѣ и денговитѣ сж направени двойни дѣна, или двойни страни, въ които сж скрити стоки, за да не ся плаща за тѣхъ мито, то такъвъ видъ стоки ся конфискуватъ и имъ ся взема двойно установенното по тарифата мито.

Чл. 42. Запретенитѣ по тарифа стоки, ако ся наречени въ обявлението съ обще употребителното имъ название, дозволено е да ся изнасятъ на ново извѣнъ границата, (или въ Княжеството, безъникакво наказание). Ако обаче тѣ ся обявени подъ наименованието на друга стока, дозволена за внасяние, или никакъ сж не обявени, то тѣ ся конфискуватъ; а ако при това ся намѣрятъ скрити въ показанитѣ отъ придиращия членъ мѣста, то, освѣнъ конфискацията, като штрафъ ся взема двойната цѣна на тия стоки.

Чл. 43. Ако митницата ся ненаплати на пълно, по погрѣшка, за слѣдующото отъ търговеца мито на стоката, или за други сборове, то търговеца е длъженъ да заплати недоплатеното, ако митницата го поиска преди истичанието на една година, отъ деня на свършенното очистване съ мито на обявлението, въ което ся е издирило недоплащанието. Послѣ изминуцанието на тоя срокъ, всяка недоплата пада върху виновнитѣ въ това чиновници.

Чл. 44. Въ случай на преплата, повечето взети пари трѣбва да ся връщатъ на търговцитѣ, безъ да ся чака да подаватъ за това прошение, съ това условие, че ако преплатата на митото не надминува 100 лева, то, тя ся връща отъ самитѣ митници, въ распореджанието на които сж отваря по тоя предметъ особенъ кредитъ; ако обаче преплатата съставлява сума по голѣма отъ 100 лева, то митницитѣ за връщанието ѝ ся отиравятъ до Министра на Финанситѣ. Връщанието преплати на горѣизложенитѣ основания ся допуща само въ течението на една година, отъ деня на заплащанието имъ. Като измине тоя срокъ, не се приемватъ никакви прошения за връщание на преплатено мито.

Чл. 45. За да ся установи еднообразното вземание мито отъ стокитѣ, обложени по стойность (ad Valorem), ще ся състави единъ общъ цѣнорасписъ отъ компетентни лица. Изнамѣрванието способъ за събиране на свѣдения за сжществующитѣ цѣни, както и унѣтванието къмъ правила, относящи ся до изработванието на казания цѣнорасписъ, възлага ся на Министра на Финанситѣ.

Чл. 46. Въ случай когато установенното оцѣнение, споредъ помѣнатия въ предидущия членъ цѣнорасписъ, ся намѣри отъ обявителя на вноситѣ стоки не ползователно за него, то митото на стокитѣ, по желанието му засвидетелствовано писмено въ самото обявление, ся взема въ натура, съ упазвание на изложенитѣ по долу правила. Митницата продава съ публично наддавание опредѣлената за мито частъ на стокитѣ и сжбраната сума, като ся наплатятъ разносцитѣ за публикуванието на продажбата и като ся даде щото ся пада на обявителя, остатъка ся записва като мито.

а) Ако сж стокитѣ еднородни и съ еднакви цѣни, но сж отъ разни видове, то, митото въ натура ся отдѣля въ размѣръ на 8⁰/₀, отдѣлно, отъ всякий видъ.

б). Ако стокитѣ сж еднородни и съ разни цѣни, то, тѣ ся оцѣняватъ всяко отдѣлно и митницата има право да земе, по своето усмотрение, тая или оная стока въ количеството на 8⁰/₀, отъ общата стойность на стокитѣ. Ако тая отстъпка става отъ нѣколко вида стоки, то съ тѣхъ ся постѣпва по п. а).

в. Стокитѣ, митото на които не може да бѣде отдѣлено въ натура, по причина на тѣхната недѣлимость, както; екипажитѣ (колата), клавиритѣ и т. п., въ ония случаи, когато притежателя не е съгласенъ съ направеното отъ митницата оцѣнение, могатъ да ся отстъпятъ на митницата, като ся заплати на притежателя цѣната на стокитѣ, опредѣлена спорѣдъ приглежданието, съ снимание (шконто) 10⁰/₀. Но ако на публичниятъ трѣгъ такивато (недѣлими) стоки ся продадатъ по долу отъ послѣдната цѣна, която е била обявена отъ търговеца, то разликата между показаната отъ търговеца цѣна и зетата отъ публичния трѣгъ сума, заплаща чиновника (оцѣнителъ) при митницата.

г. Когато стокитѣ сж донесени съ подрядъ (тийнъ) за правителственитѣ учреждения и обявителя имъ желае да заплати митото имъ, като взема за основание на присмѣтнуванието му цѣнитѣ, установени съ контракти за подряда (тайна), то, митницата нема право да отхвърли означенното му искание и.

д. Когато стока, която е претърпѣла авария по жела-

нието на притежателя и ся продава съ публично наддаване, митото ся взема отъ събраната чрезъ проданъта сума.

Чл. 47. Въпроса за вземане двойно и тройно мито отъ неправилно обявени стоки, рѣшава ся окончателно отъ самата митница въ ония случаи, когато суммата на штрафното мито въ митницитѣ отъ 1 и 2 класъ не надминува 100 лева; а въ третекласнитѣ и четвртокласнитѣ митници 25 лева. Ако тая сума е поголѣма, то рѣшението на означения въпросъ ся възлага на Министра на Финанситѣ по представление на митницитѣ.

Забѣлежка. Дѣлопроизводството по конфискационната часть е изложено по долу въ 235—269 чл.

Чл. 48. Когато ся представятъ на Министра на Финанситѣ, показанитѣ въ предидущия членъ дѣла, както и всичкитѣ дѣла за които мненията на митарственнитѣ чиновници върху приспособлението на стоката къмъ тарифата и ценорасписа сж противоположни, митницитѣ сж длъжни да прилагатъ образци отъ стокитѣ, за които става препирня. Тия образци ся предаватъ отъ Министра на Финанситѣ за разсмотрѣние на особни комисии, състоящи отъ представителитѣ на търговското съсловие, отъ повисокитѣ чиновници на митницитѣ и отъ други лица, които проумѣватъ отъ стоки, за разрѣшение на распрата. Подобни комисии ся събиратъ периодически въ позначителнитѣ търговски центрове; тѣхнитѣ рѣшения за приспособлението на стокитѣ немогатъ да ся изменятъ и ся съобщаватъ за ръководство на всичкитѣ митарственни учреждения во Княжеството.

Чл. 49. Способа за членове въ комисииѣ на експертитѣ (опитнитѣ), срокове за свикване на тия комисии, възнаграждението което ся полага отъ хазнѣта на членоветѣ имъ за тѣхнитѣ трудове и рѣда на приглежданието дѣла отъ комисииѣ по митарственна часть, ся възлага на най-близкото усмотрение на Министра на Финанситѣ.

Чл. 50. Стокитѣ, които подлежатъ на препирня, ся отпущатъ отъ митницата, като ся заплати за тѣхъ мито въ предположения отъ митницата размѣръ, а за плащанкето ни штрафоветѣ, които ся налагатъ за неправилно обявление, ся взема отъ притежателя на стокитѣ расписка. Ако ся случи да произлезе распра между митарственнитѣ чиновници върху приспособлението на стоката, митото ся взема по най-голѣмия размѣръ. Преплатитѣ, които послѣ излезатъ на лице, ся връщатъ на притежателя на стокитѣ, отъ сжщитѣ митници, за всяка сума, отъ предназначения за тоя предметъ кредитъ.

Чл. 51. Обявленията на стокитѣ въ никой случай не ся връщатъ на търговцитѣ, които сж ги подали, а оставатъ да ся пазятъ въ дѣлата на митницата.

ГЛАВА II.

Обосни правила за внасяние на инострани стоки.

Чл. 52 Понеже размѣра на обложение съ мито на иностраннытѣ стоки зависи отъ това: къмъ произведенията на коя страна именно принадлежатъ тия стоки, то, при приглежданието имъ обявителя на стокитѣ е длъженъ да представлява първообразни фактури за стокитѣ, съ забѣлѣжка въ тѣхъ:

1) Качествата и цѣнитѣ на стокитѣ, знаковетѣ (маркитѣ) и нумерата на колетитѣ и тѣжината имъ, бруто и нето и

2) Имената на продавачитѣ, или отправителитѣ на стоката и мѣстата, отъ гдѣто е купена стоката (държавата на града, фабриката, или склада на стокитѣ).

Забѣлежка. Представянието на фактури не е задължително за ония стоки, за които не ся взема мито, както и за нѣкои мѣстни произведения на Ромъния и Сърбия, като напр. добитѣкъ, жита, вино и тютюнъ.

Съставянето списжкъ на тия произведения ся възлага на Министра на финанситѣ; при това, отпослѣ, списжка може да ся изменява по неговото усмотрение.

Чл. 53. Ако представенитѣ отъ обявителя фактури ся докаже, че сж лжливи и цѣнитѣ на стокитѣ сж изложени въ тѣхъ съвѣршено долни, то, въ такъвъ случай стокитѣ ся оцѣняватъ, съгласно съ чл. 62.

Чл. 54. Търговцитѣ записватъ въ обявленията свѣдѣния за происхождението на стокитѣ.

Чл. 55. Рѣда по който Агенствата на Дунавското параходно общество предаватъ въ ведение на митницитѣ иностраннытѣ стоки, които ся внасятъ съ параходитѣ на това общество, ся опредѣля отъ слѣдующитѣ по-долу правила:

1) Агенството е длъжно да дава на мѣстната митница

тарифата на пътуванията на параходитѣ, като забелѣзва времето на пристиганието и трѣгванието на параходитѣ, сжщо и да извѣстява на време митницитѣ за ония случаи, когато по непредвидени обстоятелства, пристиганието и отхожданието на параходитѣ не съвпада съ горѣказаната тарифа.

2) Стоварванието на стокитѣ трѣбва да става въ показанитѣ отъ митницата пунктове и при това отъ изгрѣванието до залѣзванието на слънцето, освѣнъ въ извнредни случаи, въ които стоварванието ся позволява и ношно време.

3) Слѣдъ пристиганието на парахода, агенството незабавно предава на митницата тварителницата (Ladungsliste-манифестъ) за всичкитѣ донесени стоки, като забелѣжи въ нея наименованието на парахода, времето на пристиганието му и направлението на пътуванието му, както и качествата, тѣжинитѣ на стокитѣ и нумерата на колетитѣ.

Преди представянието на казанния документъ, митницата има право да дозволи стоварянието на стокитѣ само върху шлеповитѣ-и то въ исключителни случаи, когато стоварянието не тѣрши отлагание.

4) Единъ отъ чиновницитѣ на агенството предава стокитѣ на митарствения магазинеръ, по горѣзабелѣзаната тварителница (манифестъ), подъ общата подписка на предавача и примача. За по-вечето или по-малко стока, отъ колкото е забелѣжена въ тварителницата, сжщо и за приемванието на повреденитѣ колетитѣ ся съставлява актъ съ подписа на митарствения управителъ и магазинеръ, както и на агентина, който ги предава. Повреденитѣ колетитѣ безъ забава ся отварятъ и ся съставлява подробенъ списжкъ на стокитѣ, които ся намѣрватъ въ тѣхъ, съ забелѣжване на качествата и количествата имъ.

5) Послѣ предаванието на стокитѣ, агенството е длъжно да извѣсти притежателитѣ имъ за пристигванието на адресованитѣ имъ стоки и да взема мѣрки, щото обявленията да ся подаватъ на време, понеже въ случай че излѣзатъ стоки, които немагъ притежателъ и ся продадатъ съ публично наддаване, а сжщо и ако ся случи нѣкоя повреда на стокитѣ, отъ окхсяванието на обявлението, митницата не е отговорна предъ агентството за загубитѣ, причинени на притежателитѣ имъ.

6) Стоваренитѣ стоки, за които оше не ся е заплатило мито, по исканието на агенството могатъ да му ся върнатъ за изнасяние на ново, на основание особенитѣ правила, изложени въ чл. 91—97. Подобни стоки, слѣдъ като агенцията изпълни всички формалности въ митницата, оставатъ или въ послѣдната до пристигванието на парахода, въ който ще ся натоварятъ за изнасяние, или ся държатъ въ стая заключена съ два ключа, които ся пазятъ; едина въ агенцията, другия въ митницата.

7) Агенството нема право да дава частно никому донесенитѣ стоки, безъ знание на митницата, сжщо и митницата не предава стокитѣ на притежателитѣ имъ, преди да приеме отъ агенството удостовѣрение, че всичкото което ся пада да му заплати притежателя на стокитѣ е заплатено.

8) Стоварванието на стокитѣ става за смѣтка на агенството, което оше е длъжно, доклѣ ги предаде на митницата, да пази стокитѣ, отъ повреда и отъ влиянието на лошо време, ако тѣ не сж принесени въ специално-митарственитѣ складове.

9) За стокитѣ, които ся пренасятъ отъ едно Българско пристанище въ друго, агенството е длъжно да съставлява тварителница (манифести) отдѣлно отъ ония за внасянитѣ изъ чужди страни стоки, спорѣдъ установенитѣ за тоя предметъ правила (чл. 132, п. 4) и

10) Ако ся издири, че донесенитѣ съ парахода стоки сж предадени въ нѣкоя страна, безъ знанието на митницата, агентството е длъжно, по исканието на митницата, да я удостовѣри чрѣзъ книгитѣ си, на кого именно и какви стоки сж дадени (отпуснати). При това за всѣка загуба на хазната, произлезла отъ небрежността и отъ произвола на агенството, то е отговорно, съгласно постановленията на закона (чл. 229).

Чл. 59. Горѣизложенитѣ правила сж задължителни и за шкиперитѣ отъ всякакъвъ видъ параходи и кораби, които не принадлежатъ на параходнитѣ общества.

Чл. 57. Когато колѣтитѣ излезатъ повече отъ показанитѣ въ товарния листъ, агенството на параходитѣ и шкиперътъ сж длъжни да платятъ штрафъ по 10 лева за всѣкой колетъ

Чл. 58 Когато колетитѣ излезатъ по малко, отъ показанитѣ въ товарния листъ, агенството или шкиперътъ сж длъжни, въ течение на 1 мѣсець, отъ деня на пристигванието на кораба, да представятъ доказателство, че излезанитѣ по малко

колети сж стоварени и предадени на една отъ митниците на Княжеството; въ противенъ случай, тѣ сж задължени да платятъ мито за неизлезналитѣ на лице стоки, съгласно съ цѣната и качеството на стокитѣ, показани въ товарния листъ.

Чл. 59. Ако цѣната на излѣзналитѣ по малко, отъ колкото сж покззени въ товарния листъ, стоки е неизвѣстна, то, такавата (цѣна) ся опредѣлява отъ митницата по-най горнето качество на стоката, която може да ся заключава въ непредставенитѣ колети. При това тя не може да бжде подолня отъ двойния фрахтъ за тези колети.

Чл. 60. За помѣнатото въ чл. 58 доказателство ся съставлява копие, отъ съставениятъ въ тая тѣмница актъ, въ която ся е предаль колета, който липсува по товарния листъ. За представянието му въ опредѣления срокъ шкиперътъ или агентството сж задължени да дадатъ на митницата разписка, въ течение на 48 часа отъ пристигването на кораба, или парахода.

Чл. 61. Шкиперитѣ на параходитѣ и корабитѣ, които не принадлежатъ на общества и нѣматъ постоянни управители, длѣжни сж, преди отхожданието си отъ митницата, да представятъ париченъ залогъ; равенъ съ сумата на митото, което може да ся иска отъ тѣхъ. на основание членовѣ 58 и 59.

Чл. 62. Ако първообразната търговска фактура за вносни стоки не е представена и тѣ принадлежатъ на ония стоки, размѣратъ на обложението на които зависи отъ мѣстото на происхождения имъ, а митницата нема предъ видъ други неподозрителни данни отъ гдѣ тѣ иджтъ, то, митото отъ такава стока ся взима по тарифата на оная държава, въ която (тарифа) тия стоки сж обложени съ най-голѣмо мито, въ сравнение съ другитѣ тарифи.

Чл. 63. Всичкитѣ вносни отъ вѣнъ границата стоки трѣбва да се стоварятъ въ митарственнитѣ магазини, съ исключение: а) на стокитѣ съ голѣмъ обѣмъ и тѣжки, за които ся позволява да ся стоварятъ въ митарственнитѣ дворове и пристанища; б) соль, риба, вино, растителни масла въ бѣчви и въобще всичкитѣ вносни безъ обвръзка предмети, които могатъ да ся стоварватъ въ магазини на параходни общества и въ частни търговски хамбари, подъ общи ключове и печати на митницата, агенствата, или притежателя на стоката; в) спартове, газъ и други легко запалителни вещества, за които въ всякакъвъ случай ся запретава да ся пазятъ въ правителственнитѣ, или въ наетитѣ отъ него помѣщения. Въ ония митници, гдѣто още магазинитѣ не сж устроени, а сжщо и въ случай когато нема мѣсто въ магазинитѣ, рѣдѣтъ за пазението на непрегледанитѣ стоки ся установява отъ министра на финанситѣ, отдѣлно за всѣка митница, по представление на управителя на митницата и по съображение съ мѣстнитѣ условия.

Чл. 64. Ако при приглежданieto на вносни стоки ся намѣрятъ стоки повредени и негодни за употребувание, или вредителни и това ся признае отъ самиятъ обявитель, то, такива стоки безъ да имъ ся зима мито ся истребватъ по сношение съ мѣстната полиция. Ако обаче притежателя на стокитѣ заяви препирни за доброто състояние и невредителността на подобни стоки, то, дѣлото по тоя предметъ ся представя на Министра на Финанситѣ, за да ся предаде на разсмотрѣние въ медицинския съвѣтъ при Министерството на Вътрешнитѣ Дѣла.

Чл. 65. За стокитѣ които ся стоварятъ въ частни магазини и хамбари, обявлението трѣбва да се подаде въ течение на тридневенъ срокъ, отъ деня на пристигването имъ. Въ случай на неиспълнението на това правило, означенитѣ стоки трѣбва да ся премѣстватъ за смѣтка на притежателя имъ отъ частнитѣ складове въ пунктвитѣ, които ся намиратъ въ непосредственното ведение на митницитѣ; но ако тѣ принадлежатъ на легко запалителнитѣ стоки, то при това ся стоварватъ на мѣста особно за тѣхъ опредѣлявани отъ Градскитѣ съвѣти, далечъ отъ жилищата. За упазвание на тоя послѣденъ видъ стоки, отъ влияние на лошо време, митницитѣ не отговарятъ.

Чл. 66. Сложената въ магазинитѣ на митницитѣ, както и въ частнитѣ помѣщения стока, като ся прегледа, позволява ся на притежателятѣ ѝ да ѝ земжтъ всичката на веднажъ, или на части, като заплащатъ мито за онова количество, което пожелаятъ да зематъ.

Чл. 67. Митницитѣ не отговарятъ за открадванието отъ частнитѣ хамбари сложената въ тѣхъ стока и подлежащото ѝ мито ся взима отъ притежателятѣ ѝ, тутакси, слѣдъ откриванieto на кражбата.

Чл. 68. Акося открадне отъ частнитѣ хамбари стока, още не

прегледана, то митото ѝ ся взима по най-голѣмия размѣръ, спорѣдъ показаниятъ въ чл. 62 способъ и по най-горнето качество на стоката, както е показано въ чл. 59.

Чл. 69. Отъ вносни стоки, сложени въ митарственнитѣ магазини, дворове и други мѣста, които ся намиратъ подъ непосредственното ведение на митарственнитѣ учреждения, подиръ истечение на 8 денонощия, отъ деня на стоварванието имъ, въ което врѣме стоението на тѣзи стоки ся оставя безплатно, взима ся въ полза на кассата особенъ сборъ, подъ наименование складоченъ (магазинажъ), въ слѣдующия размѣръ.

Въ течението на първитѣ 8 дена, слѣдъ свършванието на привилегированиятъ срокъ.

Отъ всякакъвъ видъ колети на тѣгло по малко:

„	„	„	отъ 2 кантаря	5	стотинки	въ	день.
„	„	„	2 до 4 кантаря	10	стотинки	въ	день
„	„	„	4 „ 6 „	15	„	„	„
„	„	„	6 „ 8 „	20	„	„	„
„	„	„	8 „ 10 „	25	„	„	„
„	„	„	по горѣ 10 „	30	„	„	„

Този сборъ за вторитѣ 8 дена ся взима въ двоенъ размѣръ срѣщу горѣ означениятъ и за всичкото останало време, т. е. подиръ изминуванieto на 24 дни отъ деня на стоваряването, до истечението на годишния срокъ, установленъ за плащание мито на стокитѣ, въ троенъ размѣръ.

Магазинажътъ на стоки, докарани безъ да сж обвжрзани на пакети или пакувани, взима ся на сжшитѣ основания, съобразно съ тѣхното чисто тѣгло.

Забелѣжка I. Параходнитѣ общества ся освобождаватъ отъ плащание магазинажъ, за слѣдующитѣ стоки:

- а) Задържаванитѣ въ митницата послучай наложение на тѣхъ секвестро, отъ надлежната власть и по установления порядкъ;
- б) Задържаванитѣ по причина на авария (повреждане);
- в) Стоки упжтени по погрешка не подъ надлежащитѣ адреси и
- д) Стоки задържани по обстоятелства, независащи отъ волята на обществата.

Ако стокитѣ поименовани въ параграфа г) и д) по измѣнение на обстоятелствата не ся изнасятъ пакъ назадъ, а ся платили митото имъ на мѣстото гдѣто сж внесени, то магазинажътъ имъ ся взима на общитѣ основания.

Забелѣжка II. Стоки докарани по морскитѣ пристанища, които по заявлението на притежателятѣ имъ, подлежатъ или назадъ пакъ да ся изнесатъ, или да ся проводятъ въ други митници, (които ся стоварятъ въ митарственнитѣ помѣщения, само за по-добрия надъ тѣхъ надзоръ отъ страна на митницата) освобождаватъ ся отъ плащание магазинажъ, въ тоя случай, ако тѣ не останатъ по-дълго отъ единъ мѣсець.

Като се свърши този срокъ, ако стокитѣ не сж изнесени изъ порта, магазинажътъ имъ ся взима на общитѣ основания.

Чл. 70. Магазинажътъ на стокитѣ ся взима при плащанieto митото.

Чл. 71. Отъ числото на вносни стоки, слѣдующитѣ стоки, при отпущанieto имъ изъ митницитѣ, сж подложени на наложение на тѣхъ митарственъ пломбъ, въ удостовѣрение на това че тѣ сж пренесени въ страната по законенъ начинъ:

1. Часовници за въ пазуха и
2. Издѣлия отъ драгоценни метали и драгоценни камани.

Забелѣжка Материяли за опломбироваването и оклейванieto на стокитѣ, съ исключение на връвѣта, (която ся приготвя за смѣтка на хазната), за всички митници еднакво ся доставятъ, или отъ самитѣ притежатели на стокитѣ, или ся поржчватъ отъ митницитѣ, като плати притежателятѣ на стоката разноскитѣ за поржчката, по потвърдената отъ Министра на финанситѣ такса. (Това правило се отнася и къмъ чл. 120 за стокитѣ, които минаватъ транзитъ, а тжй сжщо и къмъ чл. 100 и 161).

Чл. 72. Съ колетитѣ на стокитѣ, които ся пазятъ въ магазинитѣ и другитѣ помѣщения, що ся намиржтъ подъ ведението на митницитѣ, за които въ разстояние на една година не ся е подало обявление, постжива ся по изложенитѣ правила въ подолнитѣ членове.

Чл. 73. Кото ся измине годишния срокъ, отъ деня на влаганието стоки въ магазинята, митницата публикува за продажбата на тия стоки съ надавание чрѣзъ обявления, които ся съобщаватъ отъ мѣстната полицейска власть и ся залѣпватъ на вратата на митницата и на другитѣ правителствени учреждения въ града.

Чл. 74. Слѣдъ истичанието на единъ мѣсець отъ деня на публикуванieto, митницата поканва единъ депутатинъ отъ градския съвѣтъ и агентина на консулството на онази държава, на която е поданикъ притежателя на стоката и наедно съ тия лица отваря подлежащитѣ за продавание колети, със-

тавява описъ на стокитѣ, които ся намиратъ въ тѣхъ и опредѣля деня и часа на самата продажба, като публикува втори пѣтъ чрѣзъ полицията и съ окачени обявления. Ако притежателятъ на стоката е неизвѣстенъ, то ся поканва агента отъ консулството на оная Държава, подъ знамето на която е внесена подлежащата за продаване стока. Ако въ мѣстото гдѣто се намѣрва митницата нѣма консулство, то ся извѣстява на консулството въ най близкия градъ.

Чл. 75. Продажбата на стокитѣ прави митницата въ присѣствие на сѣщитѣ лица, които ся помѣнахъ въ предидущия членъ, или въ присѣствието само на единъ депутатинъ отъ Градския Съвѣтъ, въ случай че агента отъ консулството не дойде на опредѣленото за продажба време.

Чл. 76. Водението на продажбата ся възлага на едного отъ митарственнитѣ чиновници, по назначение на управителъ. Като ся свърше наддаването, второ наддавание ся не допуца и стокитѣ ся предаватъ на онова лице, което при наддаването е предложило най-голѣмата за тѣхъ цѣна, слѣдъ като ся обяви три пѣти тая цѣна на присѣствующитѣ. Плащанието на стокитѣ става въ брой.

Чл. 77. За слѣдствията на продажбата ся съставлява протоколъ съ общата подписка на производителя и на присѣтствуващитѣ при продажбата депутати, отъ консулството и отъ Градския Съвѣтъ. съ изложение на вървежа на търга и показание на имѣната, фамилиитѣ и званията на купувачитѣ.

Чл. 78. Отъ събраната за стокитѣ сума, като ся извадятъ станалитѣ при продажбата и публикацията разноски, наплаща ся най напредъ слѣдуемото за стокитѣ мито, послѣ разноскитѣ за доставянието имъ, като: фрахтъ, сигурита и т. н. и на конецъ слѣдуемия за стокитѣ магазинажъ.

Размѣра на митото за стокитѣ, обложени *ad valorem* (по стойность), ся опредѣлява отъ размѣра на събраната отъ продажбата сума, като ся извадятъ разноскитѣ отъ нея.

Чл. 79. Остатѣка отъ събраната сума ся предава подъ квитанция на консулството на подлежащата държава, т. е. на оная на която е поданникъ адресователя на стоката, или въ случай, че това лице е неизвѣстно, на оная държава подъ знамето на която сж биле внесени стокитѣ.

Чл. 80. Ако продаваемата за необявление стока въ течението на една година е принадлежала на поданникъ отъ Българското Княжество, или при неизвѣстностьта на сѣщия притежатель е била донесена отъ Българския поданникъ, то, агентитѣ на иностранныитѣ консулства не ся поканватъ да взематъ участие въ продажбата и съ наддавание. Паричния остатокъ помѣнатъ въ предидущия членъ ся дава на онова лице, което представи неоспорими доказателства, че продаденитѣ стоки му принадлежатъ.

Ако Митницата нема предъ видъ такова лице, то паритѣ ся пазятъ въ ковчежничеството, въ депозитъ, въ течението на една година, а като ся измине тоя срокъ записватъ ся като случаенъ приходъ на хазната.

Чл. 81. Когато притежателятъ на такива стоки, които скоро ся развалятъ, не ся явятъ да подадатъ обявление, стокитѣ ся продаватъ съ публично наддавание, споредъ остановенний редъ, безъ да ся чака истичанието на годишния срокъ, отъ деня на внасянието имъ и когато е нужно, съ съгласието на иностранныитѣ консулства; а въ всякий случай съ повикивание на купувачитѣ чрѣзъ полицията и чрѣзъ обявления.

Забележка на Гл. II. Правилата за дочаквание на корабитѣ, които пристигатъ въ митницитѣ, показани въ чл. 23, 24, 26 и 27 на привременната Инструкция за Управителитѣ и чиновницитѣ на митарственнитѣ учреждения, утвърдена на 10 Марта 1879 год., отнасятъ ся само за ония кораби, които сж предназначени исклучително за пренасяние на стоки. Ако обаче подобни кораби ся срѣтъ при митницитѣ само за кратко время, то изложенното въ чл. 23 на Инструкцията правило, за запечатвание на стѣлбната дупка на кораба (*écouille*), или за поставяние въ него стражари, пази ся само въ такъвъ случай, кога корабитѣ останатъ да приношуватъ въ пристанището.

ГЛАВА III.

Общи правила за изнасяние стоки отвѣнъ границата.

Чл. 82. Относително до натоварванието износни стоки въ корабитѣ, пазятъ ся правилата изложени по горѣ, въ п. 2, на 55 чл., за вноснитѣ стоки.

Чл. 83. Износнитѣ стоки, преди да ся натоварятъ, трѣба да ся пригледатъ, а заплащанието на митото може да ся отла-

га до свършванието на натоварванието, подъ отговорностьта на митницитѣ за правилното постѣпвание на митото.

Чл. 84. Пригледанието може да става на мѣстото на натоварванието; за стокитѣ обаче които ся принасятъ въ митарственнитѣ магазини по желанието на притежателя имъ, постѣпва ся спорѣдъ правилата изложени по горѣ, въ чл. 69, 70 и 73. За магазинажа и годишния срокъ на подаванието обявления като за вносни стоки.

Чл. 85. Шкиперитѣ на корабитѣ и агенствата на парходнитѣ общества, преди заминуванието на корабитѣ отъ митницата, длѣжни сж да ся увѣрятъ, че за всичкитѣ натоварени на тѣхъ стоки ся е заплатило мито и да искатъ за това отъ притежателятъ на стокитѣ, да представятъ митарственни квитанции за стокитѣ. Колетитѣ натоварени тайно, безъ знанието на митницата, трѣба да са стоварватъ и пращатъ въ нея безъ да ся чака тя да ги потърси.

Чл. 86. За пренасяние на стоки, за които не е заплатено мито и за послѣдуванната отъ това загуба на хазната, отговарятъ шкиперитѣ и агенствата, на основание постановленията на закона, солидарно съ притежателятъ на стокитѣ (чл. 201).

Чл. 87. Ако притежателя на прѣдначенната за изнасяние отвѣнъ границата мѣстна стока, на която митото за изнасяние е платено, по измѣнение на обстоятелствата пожелае да остави тая стока въ сѣщото мѣсто, дава му ся право да вземе назадъ реченото мито, съ условие да подаде прошение за тоя предметъ на митницата, не по късно отъ третия денъ слѣдъ плащанието на митото; но магазинажа който е постѣпалъ въ хазната отъ такъвъ видъ стока, въ никакъвъ случай не ся връща.

Чл. 88. За удовлетворение просбата на притежателятъ на стоката, да имъ ся върне платеното за изнасяние мито, на основание на предидущия членъ, отваря ся особенъ кредитъ въ непосредственното распорѣждане на митницата. Връщанието на митото не става преди съставянието актъ отъ страна на митницата и депутатина (члена) на Градския Съвѣтъ, за това че стокитѣ дѣйствително не сж изнесени. Въ тоя актъ ся помѣстватъ всичкитѣ свѣдѣния що ся намиратъ въ обявлението на стокитѣ. Речения актъ наедно съ прошенияето на притежателя на стокитѣ и съ квитанцията на плащанието на подлежащето за връщание мито, ся прилага при обявлението, за да ся пази въ дѣлата на митницата.

Чл. 89. Въ случай когато износната стока, за която ся е заплатило мито не ся изнесе отъ вѣнъ границата, въ течението на 6 мѣсеца, отъ деня на плащанието на митото, то дадената отъ митницата квитанция за плащание на митото губи своята сила и притежателя на подобна стока при изнасянието и длѣженъ е да подаде втори пѣтъ обявление и да заплати слѣдуемото за стоката мито, спорѣдъ общитѣ основания.

ГЛАВА IV.

Общи правила за изнасяние на ново иностранны и внасяние мѣстни стоки.

Чл. 90. Дозволенитѣ за внасяние стоки, могатъ по желанието на притежателятъ имъ да ся изнесатъ на ново отъ митницитѣ, въ течението на едногодишенъ срокъ, отъ деня на внасянието имъ безъ да имъ ся взема мито. Запретенитѣ обаче за изнасяние стоки, както по тарифата, тѣ сжщо и по особнитѣ распорѣждания на министра на финанситѣ, трѣба да ся изнасятъ, на ново, въ течението на единъ мѣсяць.

Чл. 91. Слѣдъ изминуванието на означенитѣ въ предидущия членъ срокове, запретенитѣ стоки ся конфискуватъ въ полза на хааната, а дозволенитѣ за внасяние подлежатъ подъ дѣйствието на общитѣ правила, изложени въ чл. 73—80.

Взетитѣ пари отъ проданъта на запретенитѣ по тоя членъ стоки, записватъ ся като случайни доходи на хазната.

Чл. 92. Вноснитѣ стоки за които вече ся е заплатило мито, не е позволено да ся изнасятъ, на ново, съ връщание на това мито; но колониялнитѣ стоки, и всяки други, които не сж произведения на България и сж заплатили мито, когато ся изнасятъ отвѣнъ границата, освобождаватъ ся отъ плащание износно мито, както това е нарѣдено по горѣ, въ чл. 3.

За стокитѣ, които не могатъ да ся отнесатъ къмъ тая послѣдняя категория, ще ся състави отпослѣ извлечение.

Чл. 93. Дозволява ся изнасянието, на ново, не само на

ония стоки, които не сж още пригледани, но и на ония, които сж ся вече пригледали по желанието на притежателя имъ, безъ да ся е заплатило митото имъ, а послѣ това ся обявени за изнасяние на ново.

Чл. 94. Обявенията за изнасяние на ново на стоки пристигнали отъ чужбина, трѣбва да ся подаватъ отъ притежателя имъ, а за отсъствието или неизвѣстността имъ, отъ шкииеритѣ и отъ агенствата на параходнитѣ общества, които сж донесли стокитѣ. За написване обявения ся унотрѣбватъ бланки, по установенната форма за вноситѣ стоки, за които обявителя саморъчно написва на горнийтъ край на бланковетѣ „за изнасяние на ново“

Чл. 95. Когато стоки вече пригледани ся обяватъ за изнасяние на ново и при приглежданието имъ сж ся явили несходства, които влекатъ съ себе си, или уголѣмяването на шрафа и на митото за внасяние, или конфискацията, то изнасянието имъ на ново, не ся позволява другоаче, освѣнъ съ условие на плащане установления отъ членоветѣ на настоящия уставъ штрафъ и слѣдъ извършването на конфискацията.

Чл. 96. Когато стокитѣ ся изнасятъ, на ново, не ся прави подробно приглеждане, ако за това нема особни причини, но ако сжществува основателно подозрение, че въ назначаемитѣ за изнасяние, на ново, колети со намиратъ стоки, названи въ обявлението съ други наименования, т. е. ако запретитѣ сж названи дозволени и наплатенитѣ съ мито не сж съобразни по качеството и количеството, въ такъвъ случай всичкитѣ тия колети ся приглеждатъ подробно, на ново, въ митницата, въ присѣствие на обявителя и тѣхното изнасяние, на ново, ся позволява само подъ опредѣленото въ предидущия членъ условие.

Чл. 97. Всичкитѣ дозволени вносни и износни стоки, които ся внасятъ отъ границата, или ся изнасятъ отвънъ границата за кратковременни срокове, за спекулация въ изработването имъ и за други особни цѣли, освобождаватъ ся отъ плащане мито на внасяние и изнасяние, като ся запазватъ относително тия стоки, изложенитѣ въ долнитѣ членове правила.

Чл. 98. Притежателитѣ на стокитѣ, които ся испращатъ за нроданъ по панаиритѣ и други мѣста (сборове), за продажба по двѣтъ страни на границата и смѣтатъ да върнатъ тия стоки пакъ назадъ, ако ся не продадатъ, длѣжни сж да поменатъ за това си желание въ обявенията, които подаватъ.

Чл. 99. Митницата, като пригледа найвнимателно подобния видъ стоки, длѣжна е да постави върху всичкитѣ печатитѣ си, а за каранитѣ животни да състави само подробенъ описъ и послѣ като вземе и залогъ, сума равна на надлежното вносно или износно мито, да пропустне стоката, съгласно съ общитѣ основания, като запише речения залогъ въ особната книга на депозититѣ и бѣлѣжи въ дадената на притежателя квитанция, числото на поставеннитѣ върху стокитѣ пломби и печати (гл. чл. 71. бел.)

Чл. 100. Ако обаче стокитѣ сж такива, щото запечатването имъ е невъзможно и споредъ мнѣнието на митницата съставянието само на единъ описъ необезпечава достаточенъ интереситѣ на хазната, то отъ всяка стока ся отбиратъ по двѣ проби: една отъ тѣхъ ся запечатва съ печата на митницата и ся предава на притежателя имъ, а другата подъ печата на отправителя (товарача) сяпа зи въ митницата за изнасяние.

Чл. 101. Ако стокитѣ ся върнатъ назадъ преди изминуванието на тримѣсячния срокъ, отъ деня на влаганието на залога, то слѣдъ предаването на квитанциитѣ имъ и като ся сравнятъ възвръщанитѣ стоки съ обявлението и съ показанитѣ въ предидущия членъ описъ и проби, митницата обрѣща отъ пазения залогъ въ мито само онова количество, което по смѣтка трѣба да ся вземе отъ липсалитѣ по обявлението стокн, а остатокъ дава на притежателя имъ въ брой и като снесе печатитѣ, които е поставила върху колетитѣ, пропуцаги на общитѣ основания.

Чл. 102. Ако обаче притежателя на стокитѣ пожелае да ги върне не прѣзъ оная митница, въ която е внесалъ залогъ, то въ дадената му квитанция трѣбва да ся помене това, като ся наименоува митницата, гдѣто той има намѣрение да испрати стокитѣ си, кога ги връща. Въ тоя случай съставения при изнасянието на стокитѣ описъ и пробата на стокитѣ ся проваждатъ отъ митницата на изнасяние — въ митницата на внасяние

Суммата, която трѣбва да ся върне на притежателя на стокитѣ, не му ся дава, преди да представи удостовѣрение

отъ митницата на внасяние, какви сж именно биле стокитѣ и въ какво именно количество сж биле върнати пакъ назадъ.

Забѣлка. За избѣгване на недоразуменията, кога ся зачисляватъ залогитѣ въ мито, то такова зачисление въ потрѣбни случаи не трѣбва да става преди предварителното споразумѣние, слѣдъ изминуванието на установения тримѣсяченъ срокъ на митницата, въ която ся пази залога съ оная прѣзъ която притежателя на стокитѣ е ималъ намѣрение да ги върне.

Чл. 103. Ако между вноснитѣ отъ границата стоки, на основание на предидущитѣ членове 98—102, ся намѣрятъ стоки никакъ не забѣлезани въ описа и въ представенитѣ отъ притежателя квитанции, то за подобни стоки трѣбва да ся подаватъ обявения съгласно съ общитѣ основания; ако при това тия стоки сж показани отъ притежателя имъ съ измама, като стоки изнесени отъ мѣстото и не подложени на мито, то, отъ тѣхъ ся взема двойно мито.

Чл. 104. Установенното по горѣ въ членъ 98 правило ся приспособява сжщо и върху неизработенитѣ мѣстни произведения, които ся изнасятъ отвънъ границата за изработване и послѣ пакъ ся внасятъ въ княжеството. Слѣдъ като ся направи установенното приглеждане на тия стоки, слѣдуемото отъ тѣхъ мито за изнасяние ся обезпечава съ показания въ чл. 99 залогъ.

Чл. 105. Срокъ за внасяние пакъ назадъ отъ границата на изработени тамо сурови произведения, полага ся 6 мѣсеца.

Чл. 106. При внасянието на новоизработенитѣ въ чужбина произведения, подава ся за тѣхъ повторно обявление, по общата форма, установена за вноситѣ стоки, съ прилагане на квитанциитѣ за внасяние залогъ. Слѣдъ като стане приглежданието на това обявление, пристигналата стока ся оцѣнява, на основание тарифата, цѣноразписа, или базарнитѣ цѣни. Отъ оцѣночната сума ся изважда стойността на стоката въ какъвто видъ ся е изнесла отвънъ границата (опредѣлявана на сжщитѣ основания) и послѣ ся присмѣта митото отъ прибавенната цѣна на стокитѣ.

Чл. 107. Пограничнитѣ жители ся освобождаватъ отъ плащане мито за житото, което ся внася и изнася отъ Княжеството за смилание, съ това условие, че смеленото отъ това жито брашно, ще да ся върне пакъ въ течението на 20 дневенъ срокъ, и че въ случай на продажба, или размѣняване, надлежното вносно и износно мито, ще да ся обезпечи съ залогъ

Чл. 108. Притежателитѣ на стада домашенъ добитѣкъ, които ся проваждатъ отвънъ границата за прехрана (паша), ся освобождаватъ отъ плащане вносно и износно мито за тоя добитѣкъ, кога той ся докарва пакъ назадъ въ Княжеството, въ слѣдующитѣ срокове, отъ деня на искарванието му отвънъ границата:

а) свинѣтѣ въ течение на 4 и

б) рогатия добитѣкъ, жребци, овци и кози, въ течението на 8 мѣсеца.

Чл. 109. При искарванието добитѣка отвънъ границата на прехрана (паша), а сжщо и привръщанието му въ Княжеството, въ предидущия членъ срокове, пазятъ ся сжщитѣ правила, установени отъ по горнитѣ 98—102 членове, относително до изнасянитѣ по панаиритѣ стоки.

Чл. 110. За купения и размѣнения въ чужбина добитѣкъ, сжщо и приплода отъ стадата, които сж биле на прехрана (паша), заплаща ся вносно мито, спорѣдъ общитѣ основания, като запазватъ остановения рѣдъ за обявения на вноситѣ стоки; а за оказавшия ся по малко отъ означения въ описа ся зема износно мито.

При това ако притежателя на размѣненото животно не представи въ митницата фактъ за размѣняванието му, върѣнъ на сличението, добитѣка съ съставения при искарванието му отвънъ границата описъ, зема му ся двойно мито.

Чл. 111. Установенитѣ отъ членъ 108—110 правила ся простиратъ и за вкарвания отъ чужбина добитѣкъ на прехрана (паша) въ Българското Княжество, съ тая разлика, че при искарванието му пакъ отвънъ границата за приплода, купенитѣ и размѣнени животни ся зема мито въ опредѣления за износнитѣ стоки размѣръ и съ запазване на общиятъ по изнасянието рѣдъ; а отъ животнитѣ, за които ся е узнало, че сж останали въ княжеството, зема ся вносно мито.

Чл. 112. Слѣдъ изминуванието на опредѣленитѣ въ чл. 101. 105 и 108 срокове, суммитѣ внесени като залогъ на мито, отъ испращанитѣ по панаиритѣ стоки и за изработване, а сжщо и отъ искарвания на прехрана (паша) добитѣкъ, зачисля-

ватъ ся по принадлежността, като вносно или износно мито, въ цѣлата цифра на постъпването имъ.

ГЛАВА V.

Особни правила за прекарванитѣ чрѣзъ транзитъ стоки.

Чл. 113. Който желае да прекара иностранны стоки транзитъ прѣзъ Българското Княжество, длъженъ е да подаде обявление въ 2. екземпляра, по установената за вносниѣ стоки форма, като напише съ собствената си рѣка върху бланка „за прекарвание транзитъ“ и яви, прѣзъ коя митница стокитѣ ще ся изнесатъ отъ Княжеството. Слѣдъ като ся извършатъ изложенитѣ по долу формалности, митницата издава на търговеца транзитенъ листъ, въ който се поясняватъ всички свѣдѣния отъ обявлението и поръчителството.

Чл. 114. При приглежданieto на испращаннитѣ стоки транзитъ, митницата при внасяние ся ограничава съ отварянието на не повече отъ десетата часть на обявенитѣ колети, а ако тѣ сж по малко отъ десетъ, отваря ся само единъ колетъ

Стокитѣ колкото ся може не ся разбъркватъ, за да могатъ пакъ да ся намѣстятъ въ мѣстата си.

Чл. 115. Митницата пристъпва къмъ подробното приглеждане на всичката безъ исключение обявена стока, ако стокитѣ които сж намѣрватъ въ най-напредъ отворенитѣ колети, излезатъ неправилно обявени по качество и количество.

Чл. 116. За всичко щото излезе на явѣ, въ приглежданieto на транзитнитѣ стоки, правятъ ся белѣжки и на двата екземпляра на подаденото обявление.

Чл. 117. Върху неправилно обявенитѣ стоки и съвсѣмъ не обявенитѣ ся приспособляватъ, изложенитѣ въ чл. 37—42 правила. При това слѣдующия отъ такива стоки штрафъ ся присмѣтва сжщо, като отъ вносни стоки.

Чл. 118. За обезпечение на надлежното по обявлението вносно мито ся представлява въ митницата; 1) или париченъ залогъ, на сжщитѣ основания, спорѣдъ които подобенъ залогъ ся допуска отъ постановленията на прелидущата глава на настоящия уставъ, или писмено задължение отъ притежателя на стокитѣ за плащанieto на това мито; 2) или наконецъ, когато писменното задължение на притежателя на стокитѣ ся види на митницата недостаточно, поръчителство на друго състоятелно и заслуживающе довѣрие лице.

Чл. 119. Като ся изпълни това, върху колетитѣ ся прилагатъ митарственни пломби, тѣй щото стоката да не може да ся извади, безъ да ся повредятъ вървитѣ на които сж окачени пломбитѣ и както въ обявлението, тѣй сжщо и въ дадения на притежателя транзитенъ листъ, трѣба да е точно явено, по колко пломби е приложено, отдѣлно, на всякой колетъ (гл. чл. 71. бел.). Пломбитѣ на единъ колетъ не трѣба да надминуватъ числото четири; за всѣки пломбъ ще ся зема по тридесетъ сантима.

Чл. 120. Срока на транзитно прекарвание стоки, отъ вноската до износната митница, не може да надминува 6 мѣсяца и ся отрежда отъ Министра на Финанситѣ, съобразно съ назначаемитѣ отъ него маршрути (чл. 7.)

Чл. 121. Като пристигнатъ транзитнитѣ стоки въ митницата на изнасяние, тая послѣдната повѣрява видѣтъ, качеството, количеството, тѣглото на колетитѣ и цѣлостта на приложенитѣ пломби, по представения отъ притежателя транзитенъ листъ. Сжщността на стокитѣ, не вложени въ колети, ще ся удостовѣрява съ проби, добрѣ запушени и опломбирани въ торби; на животнитѣ съ подробенъ описъ за тѣхното количество видъ и пр.

Чл. 122. Въ ония случаи когато, на който и да е колетъ пломбитѣ и вървитѣ излѣзатъ или повредени, или сжвсѣмъ снети, то стоката която ся намира въ тоя колетъ подлага ся на подробно приглеждане и ако при това ся издири липсувание или промѣнявание на стоката, показана въ транзитния листъ, то, за издиреното ся съставлява забелѣжка въ него подъ общата подписка на преглѣдвачитѣ и на предявителя на стокитѣ, съ пояснение, какви именно стоки липсуватъ и съ какви стоки сж промѣнени.

Чл. 123. Слѣдъ като ся извърши изложеното въ прелидущия членъ позволява ся изнасянието на стокитѣ отвѣнъ границата, а транзитния листъ, съ забелѣжка на излѣзналото на яве въ приглежданieto и по изнасянието на стокитѣ отвѣнъ граница, ся предава на притежателя, който го представя въ митницата на внасяние, а послѣдната освобождава внѣсенія

му залогъ, като задържи паритѣ за надлежния штрафъ, ако има такъвъ. Означенитѣ пари взема митницата на внасяние отъ поръчителя, или отъ сжщия притежатель на стокитѣ, съгласно съ дадената му записка,

Чл. 124. За улеснение на транзитното пренасяние, Министра на Финанситѣ има право да разрѣшава на митницитѣ, чрезъ които ся изнасятъ транзитнитѣ стоки отвѣнъ границата, да врѣщатъ на притежателитѣ на тия стоки, срѣщу внесениѣ имъ въ митницата на внасяние залози, ония сумми — които дѣйствително трѣба да имъ ся дадатъ, отъ особно отворения за тоя предметъ кредитъ.

Чл. 125. Отварянието по пхтя на колетитѣ съ транзитни стоки ся запрѣтвя. Ако обаче стокитѣ сж измокрени, или по друга случайность която изисква необходимото отваряние на колетитѣ и прехвърлянието на стокитѣ, то притѣжателя имъ е длъженъ да извѣсти за това най-близката полицейска власть, която отъ своя страна командрова (испраща) депутатинъ за да снесе пломбитѣ и да състави подробенъ описъ на изваденитѣ стоки. Слѣдъ като ся свърши работата и като ся пакъ наредятъ и намѣстятъ стокитѣ въ колетитѣ, въ които сж тѣ помѣстени, ся запечатватъ отъ полицейския депутатинъ, а съставления описъ ся испраща въ митницата на внасяние, съ прилагание на отпечатка отъ печата и съ увѣдомлението полицейската власть за причинитѣ на отварянието на колетитѣ и на снетитѣ пломби.

Чл. 126. Отъ транзитнитѣ стоки които липсатъ по пхтя, взема ся двойно вносно мито, а ако ся издири че липсалитѣ стоки сж промѣнени съ други, които съ измама ся изнасятъ като транзитни, то отъ тия послѣднитѣ стоки ся взема още и двойно износно мито.

Чл. 127. Ако слѣдъ изминаванието на назначенія срокъ за пренасяние отъ митницата на внасяние, до митницата на изнасяние, транзитнитѣ стоки не ся изнесатъ отвѣнъ границата, то за тѣхъ въ всякакъвъ случай ся плаща вносно мито и при най-забавното имъ изнасяние отъ Княжеството, съ тѣхъ ся постъпва, като съ износни стоки на общитѣ основания.

Чл. 128. Прекарванието чрѣзъ транзитъ, на запрѣтенитѣ за внасяние въ Княжеството стоки, може да ся дозволи само съ особното всякий пхтъ разрѣшенне отъ Министра на Финанситѣ, въ което ся показва срока на пхтуванието имъ и мѣрките за предварвание на възможнитѣ при прикарванието имъ злоупотребления.

Чл. 129. Ако ся намѣри за необходимо запрѣтенитѣ стоки да ся прекарватъ транзитъ не другоаче, освѣнъ подъ надзора на командировани митарствени чиновници и стражари, то притежателитѣ на стоката сж длъжни да заплащатъ на тия лица суточнитѣ пари (дневни), които имъ ся падатъ, спорѣдъ утвърдената отъ Министра на Финанцитѣ такса.

Чл. 130. Пхтищата, по които ще минватъ транзитнитѣ стоки прѣзъ България, сж приложени въ края на настоящия уставъ.

ГЛАВА VI.

Особни правила за мѣстнитѣ стоки, които ся пренасятъ отъ едно мѣсто на друго.

Чл. 131. При пренасянието на мѣстнитѣ стоки отъ едно пристанище на Българското Княжество въ друго, пазятъ ся сжщитѣ правила, които сж постановени по горѣ, въ глава IV., за изнасянитѣ по панаири стоки, които не ся врѣщатъ прѣзъ сжщата митница, отъ гдѣто сж изнесени за отвѣнъ границата, съ долузабѣлѣзаната разлика:

1) За такава принасяние ся опредѣлява 3 мѣсяченъ срокъ.

2) Ако кораба, който пренася стокитѣ, е тѣй направенъ щото хамбаря му да може да ся запечата и опломбира, то нема нужда да ся прилагатъ пломби и печати върху всяка стока положена въ подоенъ хамбаръ, а ся запечатватъ само капацитѣ му.

3) Засвидѣтелствованпата отъ митарственния чиновникъ по изнасянието на стокитѣ копия, на съставляемия описъ за пренасянитѣ незапечатани и не опломбирани стоки, ся предава на шкипера отъ кораба, за да я представи на митницата гдѣто той отива.

4) Товарителницитѣ (манифеститѣ), които съгласно съ чл. 55, п. 9, ся представляватъ за стокитѣ отъ мѣстно происхождение, отдѣлно отъ иностранныѣ стоки, трѣбва да ся засвидѣтелствуватъ въ мѣстата на натоварванието имъ съ подписа на

митарствения чиновникъ, който ся занимава съ товарянето и съ прилагането печата на мѣстната митница.

Чл. 132. Ако обаче кораба, който пренася мѣстнитѣ стоки отъ едно пристанище на друго, потъне наедно съ товара си, или ако б.л по причина на авария, товара да ся изхвърли въ морето, то, като ся представятъ законни доказателства, че казанитѣ случаи дѣйствително сж станали, внесения залогъ за обезпечение на износното мито на изгубенитѣ стоки, ся връща, незабавно, цѣль на притежателя имъ.

Чл. 133. Натоварването на мѣстнитѣ стоки въ ладии отъ прибрежнитѣ жители, за да ги пренесатъ на другитѣ пунктове на брега, позволява ся и отъвнѣ пристанищата съ упаванието слѣдующитѣ правила:

1) За натоварването на стокитѣ трѣба да ся испроси писмено разрѣшение отъ управителя на митницата.

2) Това разрѣшение трѣба да ся предави на стражаритѣ отъ онзи постъ, които пазятъ пункта на границата, гдѣто ся предполага да стане натоварването.

3) Слѣдъ натоварването, ладитѣ безъ да ся спиратъ на чуждестрания брегъ, трѣба да ся опятъ направо къмъ митницата, отъ управителя на която е получено разрѣшение за натоварването, за изпълване на митарственитѣ формалности.

4) Надзора, за изпълнение на изложеното въ предидущия пунктъ правило, е обязаность на митарствената стража. А неиспълнението му подлага притежателятѣ на стокитѣ подъ наказание, като за тайно прекарване стоки.

Чл. 134. Сжщо стокитѣ отъ мѣстно происхождение могатъ да ся стоварватъ вѣнъ отъ пристанищата, слѣдъ като преминатъ прѣзъ всичкитѣ митарствени формалности и слѣдъ даванието отъ Управителя на мѣстната митница писмено разрѣшение по тоя предметъ.

ГЛАВА VII.

Особни правила за транспортни стоки отъ една митница до друга въ Княжеството.

Чл. 135. Които отъ търговцитѣ, или експедииторитѣ докаратъ стоки презъ една митница и пожелаятъ да ся плати митото въ нѣкой други градъ, гдѣто има митница, длѣжни сж да подадатъ въ вносната митница декларация, въ два екземпляра (обр. № 27.), съпоказване числото на колетитѣ, видѣтъ на стокитѣ и маркитѣ, нумѣрътъ и тежината на всякий колетъ, както и стойността.

Обявлението бива всякога придружено отъ полицитѣ декарико, или отъ тварителнитѣ писма, дадени отъ мѣстото гдѣто ся товарятъ, или отъ оригиналитѣ фактури на стокитѣ. Ако ся не представятъ подобни акти, то, въ такъвъ случай пригѣжательтѣ, или експедииторитѣ на стокитѣ сж длѣжни да подадатъ обявление съ подробни обяснения на стокитѣ, както е показано въ чл. 27.

Чл. 136. При пригѣждането на транспортнитѣ стоки, вносната митница ся ограничава само върху числото на колетитѣ и видѣтъ, маркитѣ, нумеритѣ и тѣжината на всякий колетъ. Ако при това пригѣждане ся намѣратъ въ по голѣмо количество отъ показаното въ обявлението, то излишкѣтъ ся конфискува. За намѣренитѣ особности относително тѣжината на колетитѣ нема да ся налага за тѣхъ никакви наказания; тѣ ся забелѣжватъ само въ обявлението отъ пригѣдвачѣтъ за да ся иматъ предъ видъ при съставленето на транспортний листъ.

Чл. 137. Когато вносната митница има съмнѣние за правилното обявление, относително видѣтъ на стокитѣ, то тя има право да пристѣпи къмъ подробно пригѣждане. Въ такъвъ случай за нарушенията, които би ся издирили, съставя ся актъ и ся налагатъ предвиденитѣ наказания въ чл. 37—42

Тия наказания ще се налагатъ само, когато нарушението би причинило нѣкоя загуба на хазната, или би улеснило прекарването на нѣкои запрешени стоки.

Чл. 138. притежательтѣ и експедииторитѣ на стокитѣ длѣжни сж да представятъ въ митницата или параченъ залогъ, или писмени обязательства, съ здрави порѣчителства, чрезъ които ся обзалагатъ да закаратъ въ опредѣлений срокъ стокитѣ си на назначената митница и да представятъ отъ нея удостоверение, че сж заплатили надлежното мито. Управителитѣ на митницитѣ сж отговорни за състоятелността на лицата които приематъ за порѣчителы и за това тѣ иматъ право да отказватъ порѣчителството на оная, въ които не намиратъ достаточна състоятелность.

Чл. 139. Срокътъ, въ който стокитѣ трѣба да бждатъ закарани на назначението си, ще се опредѣлява споредъ разстоянието, между вносната и вѣтрѣшната митница, като ся смѣта на день двадесять километра.

Чл. 140. Слѣдъ като ся извършатъ въ горѣизложенитѣ членове формалности, митницата опломбирва колетитѣ, съгласно чл 119 и издава транспортенъ листъ (обр. № 28), въ който ся поясняватъ всички свѣдѣния отъ обявлението и порѣчителството. Тоя листъ, който трѣба да придружава стокитѣ да назначената митница, дава ся на притежательтѣ или експедииторѣтъ на стокитѣ съ задѣлжение, щото слѣдъ 20 дни отъ истичанието на срокътъ да повърнатъ въ вносната митница листѣтъ, удостоверенъ отъ оная, която е приела и пригледала стокитѣ.

Чл. 141. Като пристигнатъ стокитѣ на означената митница, тя повѣрѣва видѣтъ, качеството, количеството и теглото на колетитѣ и цѣлостѣта на приложенитѣ пломби, споредъ транспортний листъ и послѣ пристѣпва къмъ пригѣждането на стокитѣ,

Чл. 142. Ако при пригѣждането на представенитѣ колетѣ ся намѣрятъ въ по мало количество отъ показаното въ транспортний листъ, то, обявительтѣ или порѣчителтѣ длѣженъ е да плати цѣлата стойность на сждържатитѣ ся стоки въ липсалитѣ колетѣ. Тази стойность ще ся смѣта за 25 килограми тяжестъ, най малко, хиляда лева. Това плащание ще става въ митницата, която е испратила транспортнитѣ стоки, споредъ приетитѣ свѣдѣния отъ вѣтрѣшната митница, която въ такъвъ случай, не ще да удостоверява въ транспортний листъ освѣнъ за представенитѣ колетѣ. Ако отъ представенитѣ колетѣ ся намѣрятъ особености въ видѣтъ, или тежината имъ то, размѣненитѣ колетѣ ся конфискуватъ и освѣнъ това отъ обявительтѣ или порѣчителтѣ ся взема стойността на скрититѣ колетѣ, споредъ както е предвидено въ първата алинея на настоящий членъ.

Въ случай на изгубване на стокитѣ въ време на транспортѣтъ, происходяще отъ нѣкое обстоятелство на форца мажора, както: пожаръ, кражба, или други отъ такова сжщество, то, предвиденитѣ въ настоящия членъ наказания не ще ся налагатъ, ако интересующитѣ ся докажатъ причината на изгубванието стокитѣ чрезъ акти, съставени отъ властѣта на мѣстото, гдѣто би се случило подобно нещастие. Въ такъвъ случай притежательтѣ или порѣчителтѣ е длѣженъ да заплати само митото на стоката.

Чл. 143. Щомъ ся повърне транспортний листъ, потвърденъ отъ вѣтрѣшната митница, представя ся на тѣзи която е транспортирала стокитѣ.

Тази послѣдната митница, освобождава залогѣтъ на обявительтѣ, или унищожава порѣчителството му.

Ако транспортний листъ не бжде представенъ на опредѣленото време, съгласно членъ 140, то митницата, която е издала този билетъ, ще преслѣдва подписавшитѣ ся въ задѣлжителното да платятъ двойно мито. Ако и отъ послѣ въ продължение на два мѣсяци не ся представи никакъ билетѣтъ, ще ся постѣпва съгласно съ първата алинея на членъ 142.

ГЛАВА VIII.

Особни правила за антрепозитнитѣ стоки

Чл. 144. Стоки вносими отъ вѣнъ границата въ голѣмо количество, по желанието на търговцитѣ, ще могатъ да ся стоварятъ и въ частни магазини въ видъ антрепозитъ, подъ надзорѣтъ на митницата, до гдѣ правителството устрой свои антрепозити. Мѣстата за антрепозитъ ся опредѣляватъ отъ Министра на Финанситѣ

Чл. 145. Всичкитѣ хамбари, които служатъ за антрепозитъ, заключватъ ся съ два особни ключове, отъ които една ся пази въ митницата, а другитѣ — въ търговецѣтъ, антрепозитаринѣтъ. На хамбаритѣ ся поставятъ тоже печатитѣ на митницата и търговецѣтъ

Чл. 146. Стокитѣ ще ся стоварятъ въ частнитѣ хамбари съ условие да ся изнесатъ, на ново, отъ вѣнъ границата въ опредѣленитѣ срокове, или да ся плати надлежното имъ мито, когато ся тѣ изваждатъ отъ антрепозитѣтъ за вѣтрѣшното употребление.

Чл. 147. Притежательтѣ или обявительтѣ на назначенитѣ стоки за антрепозитъ длѣжни сж да подадатъ въ митницитѣ обявление, по установената форма за вноснитѣ стоки, въ

което (обявление) ще написватъ на горниятъ край „за стоваряние антрепозитъ“. При подаването на обявлението, тѣ сж длъжни още да представятъ въ митницитѣ писмено задължение, или здраво поръчителство, за обезпечение на надлежното мито.

Чл. 148. Всичкитѣ стоки, обявени за антрепозитъ, при стоваряването имъ въ магазинѣ подлежатъ на приглеждане споредъ общитѣ основания, за да ся има предъ видъ — количеството, качеството и стойността на стоката, въ случай ако стане нужда да ся обезпечи митото. Ако при приглеждането ся издирятъ стоки въ по голѣмо количество отъ обявениятѣ, то, за намѣренитѣ повече взема ся тройно мито; а стоки отъ други видъ, не показани никакъ въ обявлението, ся конфискуватъ.

Чл. 149. Въ частнитѣ антрепозитни магазини позволява ся да ся внасятъ само здрави стоки и въобще такива, които не подлежатъ на разваление и запаление.

Чл. 150. Срокътъ за антрепозитнитѣ стоки е една година. Тоя срокъ започва отъ деньтъ на записването стокитѣ въ книгитѣ, които ще ся държатъ за антрепозитнитѣ стоки и въ които ще има отворена смѣтка за веѣкой антрепозитаринъ.

Чл. 151. Ако слѣдъ изминуванието на опредѣлений срокъ стокитѣ останатъ още въ антрепозитъ и антрепозитаринътъ не изпълни, въ течение на 15 дни отъ направеното приглашение на митницата, задължението си за да ги изнесе, на ново, или да плати слѣдующото вносно мито, то, стокитѣ ся продаватъ на публиченъ търгъ и събраната сума отъ продажбата, слѣдъ спадванието на митото и разноскитѣ, които би послѣдвали, внася ся въ окръжното ковчежничество на хранение.

Тая сума притежателтъ на стокитѣ ще може да я вземе, ако той я поиска въ разстояние на една година, отъ деньтъ на продажбата. Слѣдъ истечението на тоя срокъ, вложената сума ся записва като случаенъ доходъ на хазната.

Чл. 152. Ако дадениятъ срокъ за антрепозитъ, по законни причини, ся признае за недостаточенъ, то, Министерството на Финанситѣ, по просбата на антрепозитаринатъ, може да продължи срокътъ. Продължението на срокътъ не може обаче да надмине 6 мѣсяци.

Чл. 153. Антрепозитнитѣ стоки не могатъ да ся мѣстятъ отъ единъ хамбаръ въ други, освѣнъ съ разрѣшенито на митницата и подъ надзорътъ на единъ отъ митарственнитѣ чиновници.

Чл. 154. Антрепозитаритѣ отговарятъ за митото на стоката, ако ся открадне отъ частнитѣ хамбаре (чл. 68)

Чл. 155. Митарственнитѣ чиновници иматъ право да правятъ ревизии веѣкога, когато намѣрятъ за нужно, въ частнитѣ антрепозитни хамбари и антрепозитаритѣ сж длъжни да представятъ стокитѣ си така, както сж ги обявили при внасянието, безъ никое прибавление или намаление. Ако стокитѣ не ся намѣрятъ въ същиятъ сѣразмѣръ съ обявениятъ при внасянието имъ въ антрепозитнитѣ хамбаръ, то, обявителитѣ длъжни сж да платятъ немедленно митото на неизлѣзналата на лице стока, като ся оцѣни съгласно чл. 62.

Чл. 156. Прѣзъ всичкото време, колкото трае срокътъ на антрепозитътъ, позволено е да ся пренасятъ стокитѣ, било по вода, било по сухо, отъ единъ антрепозитъ въ други въ Княжеството.

Примѣстението на антрепозититѣ не може да предизвика причини за продължение срока на антрепозитътъ.

Чл. 157. При изважданието стокитѣ отъ антрепозитътъ за вътрѣшно употребление, извършватъ ся всякитѣ предвидени форми въ настоящий уставъ за вноскитѣ стоки.

Чл. 158. Отъ стокитѣ които ся изнасятъ, на ново, отъ антрепозитътъ, взема ся 1 на 0/0 мито.

Чл. 159. Изнасянието на ново на антрепозитнитѣ стоки може да стане, или по вода, презъ оная митница въ която сж били внесени, или по сухо, презъ една отъ митницитѣ въ която е отворенъ транзитний листъ.

Извършванието на новото изнасяние ся обезпечаватъ чрѣзъ здрави поръчителства и притежателитѣ на стокитѣ сж задължаватъ да платятъ двойно мито, въ случай че не представятъ въ опредѣленийтъ срокъ нужното удостовѣрение отъ износната митница.

Чл. 160. Стокитѣ, които ся премѣстятъ отъ единъ антрепозитъ въ други, подлежатъ на приглеждане и за намѣренитѣ въ тѣхъ недоимки взема ся надлежното мито, прѣди да ся изнесатъ отъ антрепозитътъ, въ който ся намиратъ. За пренасянието на стокитѣ ся пазятъ постановенитѣ правила за транзитъ.

ГЛАВА IX.

Особни правила за избавенитѣ стоки отъ разбититѣ и паднали на пясакъ кораби, а също за задържанитѣ по пхтя стоки отъ обстоятелства независими отъ шкиперитѣ.

Чл. 161. Стокитѣ, които съставляватъ товара на разбититѣ или исхвърлени на брега кораби, постѣпватъ въ ведението на мѣстнитѣ митници безразлично, ако и да принадлежатъ тѣ къмъ ония стоки, за които сж е заплатило мито, или къмъ ония, за които не сж е заплатило, или на конецъ къмъ ония, които никакъ не подлежатъ на мито.

Чл. 162. Ако кораба падне на пясакъ и шкипера поиска да стовари часть, или всичката стока, за олекване на кораба и отбѣгване отъ разваляние, то, митарственнитѣ стражари, които пазятъ мѣстния пограниченъ постъ, даватъ за това незабавно разрѣшение и тѣ сж задължени да извѣстятъ за това тутакси управителя на мѣстната митница.

Чл. 163. Митарственната стража е длъжна да прави всевъзможно съдѣйствие за избавение на стокитѣ и за тѣхното упазвание, тѣй също и за исхвърленитѣ отъ влнитѣ на брега разни вещи, сѣждове и дървета, като при това внимава, чтото при избавението на стокитѣ да не стане контрабандно въдворение.

Чл. 164. За исхвърленитѣ и стоварени стоки отъ разбититѣ кораби трѣба да става описъ отъ страна на незабавно командированя на мѣстото митарственъ чиновникъ, слѣдъ извършванието на което, ако тия стоки не могатъ да ся натоварятъ пакъ въ корабитѣ, пренасятъ ся въ митарственнитѣ магазини и помѣщения.

Чл. 165. Исклучение отъ установеното въ прѣдидущия членъ правило правятъ: а) стокитѣ, за които ся е заплатило мито, или ония които никакъ не подлежатъ на мито и които по желанието на шкипера могатъ да ся оставятъ на брега, подъ надзора на митарственнитѣ стражари, до изнамѣрванието отъ самитѣ шкипери способъ за по нататашното пренасяние на тия стоки и б) Извѣстнитѣ отъ мѣстно происхождение стоки, които митницата предава въ распорѣждането на мѣстната полицейска власть.

Чл. 166. За всякитѣ избавени иностранны стоки, на които митото не е наплатено и тѣ сж останали въ княжеството за проданъ, трѣба да ся взема надлежното по тарифата вносно мито, като ся пазятъ относително обявлението на тия стоки, установенитѣ формалности за вноскитѣ стоки. Ако ли тѣ сж стоки запрети за внасянието, тѣ трѣба да ся изнасятъ; а въ противенъ случай подпадатъ подъ конфискация, на основание на 91. чл.

Чл. 167. Иностраннитѣ стоки, назначени по документитѣ за чюжди пристанища, изнасятъ ся за отвѣнъ граница, по установения, въ глава IV-а на тоя раздѣлъ, рѣдъ за изнасяние на ново.

Чл. 168. Ако при кораблекрушение, или при растоваряние на кораби съ износи стоки, по причина на авария сж удирятъ стоки не обявени въ митницата, то, съ тѣхъ ся постѣпва спорѣдъ общитѣ правила, като съ стоки тайно изнасяние.

Чл. 169. Кога между избавенитѣ отъ кораби стоки има повредени, то, тѣ ся продаватъ отъ митницата, безъ никакво отлагание, спорѣдъ по горѣ установенитѣ правила въ чл. 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81.

Чл. 170. Ако повредения корабъ ся спре въ района на митарствения надзоръ (при скелята или въ пристанището) за поправка и при това шкипера не вижда за нужно да стовари на брѣга стокитѣ, които ся намѣрватъ въ кораба, то, прѣзъ всичкото време на стоянието на кораба въ митницата, трѣба да ся намѣрва постоянно въ него единъ мѣстнъ стражаръ, нарѣжданъ отъ митницата, да пази да ся не изнесе, или внесе нещо въ кораба тайно.

Чл. 171. срокъ, прѣзъ който стокитѣ могатъ да ся не стоварватъ, ся полага десетъ дена. Тоя срокъ не ся простира за ония случаи, когато корабитѣ не сж могли да тръгнатъ по причина на противни вѣтрове, или бури; нъ като ся изминатъ тия препятствия, митницитѣ сж длъжни да гледатъ чтото корабитѣ да тръгватъ за назначението си, или спорѣдъ общитѣ правила стокитѣ, които ся намѣрватъ въ тѣхъ, да ся стоварватъ.

Чл. 172. Изложенитѣ въ двата прѣдидущи членове правила ся отнасятъ също и за корабитѣ, които на пхтя ся спрять въ митницитѣ въ случай на ледно течение, замръзване

вание на водитѣ или опасность отъ неприятель. Задържане-то на корабитѣ по тия причини и по причина на повреда, признава се като обстоятелство независяще отъ шкиперитѣ (гл. чл. 69).

Чл. 173. Кога се командируватъ стражари по корабитѣ, които се спиратъ въ митарственнитѣ пристанища, безъ да стоварятъ стокитѣ, то притежателитѣ имъ, или превозачитѣ на стоката, плащатъ суточни пари (денни) на тия стражари, по утвърдената отъ Министра на Финансите такса.

РАЗДѢЛЪ IV.

За пѣтничкитѣ вещи, за пропуцаннитѣ безъ мито предмети на дипломатическитѣ агенти и за пощовитѣ пакети.

ГЛАВА I.

За пѣтничкитѣ вещи.

Чл. 174. Пѣтничитѣ, които идатъ отъ чужбина, длъжни сж да покажатъ на митницата всичкитѣ си багажъ, който се намира при тѣхъ.

Чл. 175. приглеждането се изоставя само кога преминаватъ лица отъ княжеския домъ на България и лицата, които идатъ отъ иностраннытѣ държави, съ назначение отъ правителствата си, въ качество на дипломатически и консулски агенти, отъ всякакъвъ чинъ.

Чл. 176. При опрѣделяването, кои именно отъ пѣтничкитѣ предмети се предназначаватъ за собствено употреблене на пѣтничитѣ и подлежатъ на безмитно пропуцание, митничитѣ сж длъжни да взематъ въ съображение състоятелността и общественото положение на пѣтничитѣ, колкото то може да бжде извѣстно.

Забелѣжка. Предметитѣ, внасянието на които въ Княжеството е забранено, не се отнасятъ къмъ вещитѣ на пѣтничитѣ, които подлежатъ на безмитно пропуцание.

Чл. 177. Преди да престъпи къмъ приглеждането на пѣтничкитѣ вещи, митарствения чиновникъ, върху когото лежи тая обязаность, е длъженъ да попита пѣтника, намиратъ ли се между вещитѣ му предмети въ видъ на стока, подлежащи на плащание мито. Ако пѣтника каже, че такива предмети и стоки у него нема, а въ приглеждането се намѣрятъ, то за тѣхъ се взема двойно штрафно мито, а запретенитѣ стоки се конфискуватъ.

Чл. 178. Ако обикновенното мито на подлежащитѣ на плащане мито предмети не надминава 25 лева, то, оно се записва на приходъ, въ особно установената за това книга; въ противенъ случай пѣтника е длъженъ да подаде обявление, съгласно съ общитѣ основания.

Чл. 189. Ако пѣтника не пожелае да заплати мито за неутаенитѣ въ приглеждането предмети, то, тѣ по желанието му могатъ да се испратятъ на ново отвѣнъ граница, безъ да имъ се вземе мито.

Чл. 180. Търсяннето на самия пѣтникъ въобщо се запрещава, съ исключение на случайтѣ, когато има достовѣрни свѣдения, че пѣтника крие по тѣлото си, подъ дрѣхитѣ, или долнитѣ си дрехи, въ общатаси и т. н. нѣкои предмети, които подлежатъ на плащане мито. Въ подобни случаи личното претърсване на пѣтника трѣба да става въ помѣщението на митницата, въ присѣтствието на Управителя и на назначения за приемване на пѣтничитѣ чиновникъ и на други двама повикани отъ страна свидѣтели. Тая мѣрка се приспособява и върху пѣтничитѣ отъ женски полъ, съ особенно предпазване и при най-голѣмото подозрѣние. Самото даже претърсване може да прави жена, въ присѣтствие на 2-ма свидѣтели отъ женския полъ.

Чл. 181. Митарствения чиновникъ, който се позволи да злоупотреби съ правото на личното претърсване на пѣтника, само по подозрѣние неосновано на нищо, или отъ желание да причини неприятность на пѣтника, подлага се на строга отговорность въ административенъ порядокъ.

Чл. 182. Въ всякий случай за личното претърсване на пѣтника се съставлява протоколъ, подписанъ отъ пѣтника и отъ всичкитѣ присѣтвующи. Ако дѣйствително се намѣрятъ у пѣтника скрити вещи, то, тѣ се конфискуватъ.

Чл. 183. Когато необявени отъ пѣтника стоки се намѣрятъ въ двойнитѣ джана и страни на сждѣцитѣ и кутитѣ, въ промушенитѣ оси на кола и екипажи и въобщо въ такива мѣста, които нарочно сж измислени и направени за тайно прекарване, то, подобни стоки се конфискуватъ и се взема отъ

пѣтника двойно тарифно мито; а ако сж запретени за внасяние двойната имъ цѣна.

Чл. 184. Пѣтничкитѣ вещи, които не се намиратъ при пѣтничитѣ, а се носятъ отдѣлно, могатъ да се пропуцатъ безъ мито съ позволенieto на управителитѣ; нѣ само въ такъвъ случай, ако тѣ иматъ явенъ признакъ на употребяване и на митницата се представя доказателство, че вещитѣ дѣйствителни принадлежатъ на лица пристигнали отъ чужбина.

Чл. 185. Които пристигатъ отъ границата на конѣ, въ екипажи и кола, освобождаватъ се отъ плащане на слѣдующето за тѣхъ мито, ако тѣ се върнатъ назадъ въ течението на 6 мѣсяци.

Пѣтника, който желае да се воспользува отъ това праводлѣженъ е да внесе париченъ залогъ за обезпечение на надлежното мито, съобразно съ направеното отъ митницата оцѣнение на пропуцнатитѣ конѣ, кола и екипажи. Слѣдъ това връчва му се точенъ описъ на пропуцнатитѣ, съ забелѣжка на косхма, рѣста, пола на животнитѣ, конструкцията на колата и екипажитѣ и т. н. При излизанието отъ Княжеството, преди изминуванието на установения срокъ, залога се освобождава, като покажатъ пѣтничитѣ горѣпомѣнатия описъ и като се сличи (сравни) съ онѣзи на животнитѣ и колата, съ които пѣтуватъ отвѣнъ граница. Ако пѣтника не пѣтува прѣзъ тая митница, отъ гдѣто е пристигналъ въ Княжеството, то, освѣнъ описатой е длъженъ да представи свидѣтелство отъ полицейската власть за своята личность. На основание на това свидетелство митницата на изнасяние прави надлежитѣ белѣжки върху описа, че нема препятствие за връщанието отъ митницата на внасяние, вложения въ нея залогъ.

Чл. 186. Митницата, която дава описа, е длъжна да остави въ дѣлата си копия отъ тоя документъ, а въ митницата прѣзъ която конѣтѣ, колата и екипажитѣ пѣтуватъ за отвѣнъ граница, остава представеното ѝ полицейско свидѣтелство за личността, или копия отъ него.

Чл. 187. Багажа, на ония които излизатъ отъ Княжеството, подлежи на митарствено приглеждане на сждитѣ основания, установени отъ горѣизложенитѣ членове на тая глава, за багажа на ония които пристигатъ отъ границата, съ пазение на съответственитѣ формалности.

Чл. 188. Ако лицето, което преминува прѣзъ Българското Княжество, пожелае да избѣгне двойно приглеждане на багажа си, което спорѣдъ общитѣ правила трѣба да стане въ вноската и износна митница, то, дава му се право, да иска да му се опломбира багажа въ митницата на внасяние. Като се изпълни това, митницата на изнасяние има право да го приглежда само въ такъвъ случай, когато положенитѣ отъ митницата на внасяние пломби се видятъ повредени. (гл. ст. 71. Бел.)

Чл. 189. Приглежданието багажа на пѣтничиятѣ, които пристигатъ съ параходи въ градоветѣ, по пристанищата, се прави по исканието имъ, прѣзъ всяко време, деня и ноця.

Чл. 190. Само собствения багажъ на куриеритѣ (скороходцитѣ), които пристигатъ отъ границата се подлага на митарствено приглеждане. При това митничитѣ иматъ особена длъжность, да отправятъ тия лица, колкото е възможно по скоро, прѣзъ всяко време на деня, или ноцята, подъ строга отговорность на управителитѣ.

Чл. 191. Предявяванитѣ отъ куриеритѣ пакети и пратки (аманети), съ напечатанъ или писменъ надписъ „Expedition officielle“, снабдени съ официалния печатъ и адресувани на официални лица отъ иностраннытѣ дворове, пропуцатъ се безъ никакво приглеждане.

Чл. 192. Изложенитѣ въ чл. 174—191 правила, на Българския языкъ и на по главнитѣ Европейски язици, трѣба да се окачатъ въ митничитѣ и по други мѣста, гдѣто става приглежданието на пѣтничитѣ.

ГЛАВА II.

За пропуцаниятѣ безъ вземане мито предмети на дипломатическитѣ и консулски агенти.

Чл. 193. Предназначенитѣ за собствено употреблене на консулскитѣ и вице-консулскитѣ вѣщи и предмети, преди да се пропуцнатъ на основание установенитѣ въ членъ 3 на настоящий уставъ привелигирани права, подлежатъ на митарствено приглеждане.

Чл. 194. Слѣдъ пристигането отъ границата на съндъци и други колетѣ съ горѣназначенитѣ вѣщи и предмѣти, веднага ся испращатъ въ митницата, която е длъжна да престъпи къмъ приглеждането имъ, не наредъ съ другитѣ стоки, но тутаки слѣдъ получванието на писменни заявления отъ консулскитѣ агенти по тоя предмѣтъ. Въ тия заявления съ саморъчнѣи подписъ на консултъ или вице консултъ и съ прилагане на официалнѣи печатъ ще ся бѣлже: числото на колетитѣ, знаковѣи (маркитѣ) и нумерата имъ, количеството и цѣната на стокитѣ, въ които ся намѣрватъ колетитѣ.

Чл. 195. За излѣзналото на яве въ приглеждането ся правятъ бѣлжки на листове отъ обикновенна проста хартия, които ся прошноруватъ (сѣшиватъ) съ помѣнатитѣ въ предишнѣи членъ писменни заявления и наедно съ тѣхъ ся пазятъ при дѣлата на митницата. Върху тия листове ся присмѣта митото на пропушанитѣ безплатно предмѣти за консулитѣ и вице-консулитѣ, които ся занимаватъ съ търговия, за да ся води надлѣжащата смѣтка, на отстъпеното мито, съ което ся ползватъ тия лица, споредъ членъ, 3.

Чл. 196 Предмѣтитѣ, за които ся не зема мито, ся испращатъ въ жилищата на консулитѣ, веднага слѣдъ приглеждането имъ и подъ митарственъ надзоръ.

Чл. 197 Поръчванитѣ стоки отъ консулитѣ и вице-консулитѣ, които ся занимаватъ съ търговия, за търговски операции, както и вѣщитѣ и предмѣтитѣ имъ, които ако и предназначени за собственото имъ употрѣбение, но сж донесени въ по голѣмо количество отъ годишната имъ пропорция, внасянието на която ся допушча безплатно, трѣбва да заплащатъ мито по общитѣ правила, съ запазване на всичкитѣ задължителни за търговцитѣ формалности.

Чл. 198. Въ случай на пристигане колетѣ, адресувани до нѣкого отъ консулитѣ и вице-консулитѣ, които живеятъ въ вжтрѣшността на княжеството, тѣ ся предаватъ на представителя на сжщата държава, който живѣе въ мѣстото гдето ся намѣрва митницата, по предварително негово заявление и съ задължение, да промѣни това заявление въ течението на единъ мѣсець, съ заявление налицето, на което дѣйствително сж адресувани колетитѣ.

Забѣлка I. Колетитѣ адресувани до дипломатическитѣ агенти, живущи въ София, ся опломбирватъ безъ приглеждане и предаватъ на тѣхнитѣ експедитори, при пограничнитѣ митници, срѣщу писмено поръчителство, че тѣ (колетитѣ) ще ся предадатъ на шеся при Софийскѣи митарственъ пунктъ, който отъ своя страна безъ да ги отваря предаваги по принадлежностъ, срѣщу расписка за получванието имъ за което веднага извѣстява надлѣжната митница, за да ся освободи експедиторина отъ даденото си поръчителство.

Забѣлка II. Колетитѣ запечатани съ правителствени официални печати, които минаватъ чрезъ пограничнитѣ митници за дипломатическитѣ агенти въ София, съ особенъ куриеринъ, пропушчатъ ся, свободно, безъ опломбирване, или други нѣкой формалности. Приглежда ся само паспорта на куриерина за удостовѣрение, че той е дѣйствително на еди кое си агентство.

Чл. 199 Въ случай на пристигане колетѣ, адресувани до по високитѣ чиновници на консулствата, които не ся занимаватъ съ търговия и ся ползватъ отъ неограничено право на безмитно внасяние отъ границата на потребнитѣ имъ предмети, то, установеннитѣ отъ чл. 164 заявления, ся испровождатъ въ митницата отъ консулитѣ съ подписката имъ.

Чл. 200. За избегване на всякакъвъ родъ недоразумения отъ страна на митницата, ся постановява, че правилата изложени въ настоящата глава, могатъ да ся приспособяватъ единствено само за колетитѣ, адресувани непосредственно до дипломатическитѣ агенти, съ показване тия лица въ документитѣ, които придружаватъ колетитѣ, а предметитѣ които ся испращатъ на име на частни лица, ако и тия послѣднитѣ да сж направили заявление, че тѣ принадлежатъ на дипломатическитѣ агенти, трѣба да ся признаватъ като стоки, които не ся отпущатъ отъ митницата, безъ да ся заплати за тѣхъ мито, съ запазване на установеннитѣ по тоя предметъ общи правила.

ГЛАВА III.

Правила.

За приглеждане на пощенскитѣ пакети въ митницитѣ

Чл. 201. Предаване на пощата стоки, назначени за въ княжеството, или за въ странство, е свободно и не подлежи на никакво приглеждане отъ страна на митницата.

Чл. 202. Стоки, които идатъ съ пощата отъ странство

и сж опредѣлени за мѣста, въ които има митарствени учреждения, ся предаватъ отъ пощенскитѣ служители, заедно съ единъ подробенъ списъкъ (манифестъ) на пакетитѣ имъ, на мѣстната митница, която ги предава на притежателя, слѣдъ като ги отвори предъ него и приеме законното мито.

Чл. 203. Стоки, които идатъ съ пощата отъ странство и сж опредѣлени за мѣста дѣто нема митарствени учреждения, ся предаватъ на митницата въ оня градъ, прѣзъ който тѣ влѣзватъ въ Княжеството. Митницата безъ да отваря пакетитѣ, но само като ся води отъ фрахтътъ, който придружава пакетътъ, определя колко мито има да ся взема отъ всѣки пакетъ, записва го на фрахтътъ и връща всеичо на пощата за подалечното испровождание на пакетътъ.

Чл. 204. Когато стигне пакетътъ на мѣстото, дѣто е притежателътъ, пощенскѣитъ Управителъ отваря пакетътъ предъ неговѣи притежателъ, провѣрва ако съдържанието му е съгласно съ декларацията, взема митото и го предава срѣщу расписката на мѣстното ковчезничество, а расписката испроважда на митницата въ оня градъ, отъ дѣто е влѣзалъ пакетътъ въ княжеството.

Чл. 205. Въ случай че съдържанието на пакетътъ не е съгласно съ декларацията, тогава пощата предава пакетътъ на мѣстнѣитъ Финансовъ чиновникъ, който зима законното мито два пхтя повече отъ колкото слѣдва.

Чл. 206. Ако въ пакетътъ има нѣща на които внасянието въ княжеството е запретено, или пренасянието имъ по пощата е забранено, тогава въ пхрвия случай тия пакети ся предаватъ отъ митницата въ мѣстното пощово учреждение съ обявление, че пакетитѣ пристигнали отъ границата подлежатъ да ся изнесатъ на ново изъ княжеството, въ вторѣи случай притежателя и испроводачътъ ся предаватъ на сждъ и виновнѣитъ ся наказва спорѣдъ законитѣ.

Чл. 207. За пакети, на които митото надминува десетъ лева, ся зима гербовъ сборъ равенъ на онзи, който ся зима за декларацийтѣ на стокитѣ.

Чл. 208. Пакетитѣ, които пристигатъ отъ границата на име на дипломатическитѣ агенти и консули, на **Негово Высочество Князътъ**, а сжщо парични вжзели (групове) и писма, които съдържатъ банкноти, не подлѣжатъ на митарствено приглеждане.

РАЗДѢЛЪ V.

За двувластнитѣ погранични имущества.

Чл. 209. Двувластно имущество ся нарича земно притежание, което ся пресича отъ пограничната черта и за това ся нахожда въ двѣ държави.

Чл. 210. Житото и другитѣ земледѣлчески произведения на двувластнитѣ имущества, добитъка и землѣделческитѣ орджия, които принадлежатъ на жителитѣ на това имущество, могатъ да ся пренасятъ, отъ едната часть на имуществото въ другата, безмитно, прѣзъ чертата на границата, вжнъ отъ расположението на митницитѣ и на митарственнитѣ пунктове, като ся пазятъ изложеннитѣ правила въ слѣдующитѣ по долу членове на тоя раздѣлъ.

Чл. 211. Желаящитѣ да ся ползватъ съ права на жителитѣ отъ двувластнитѣ имущества, длъжни сж да представятъ на Управитля на митницата достовѣрни доказателства, че тѣ дѣйствитѣлно сж притежатели на подобнитѣ имущества, или ги държатъ съ наемъ и писменно заявление за това:

1. Какви именно земледѣлчески орджия и работенъ добитъкъ и въ кое имено време на годината ще ся препращатъ прѣзъ чертата на границата.

2. Колко и какъвъ именно добитъкъ ще ся испраща на паша

3. Въ какво количество ще ся пренасятъ землѣделческитѣ произведения слѣдъ прибиранието имъ (нашипанъето имъ) и

4. Въ кой имено пунктъ ще става съобщението прѣзъ границата.

Чл. 212. Всичкитѣ горѣозначени (въ п. 1—4) свѣдѣния ся съобщаватъ отъ Управителя на митницата, на чиновникитѣ отъ пограничния надзоръ, въ подлежащия участъкъ, който иматъ за длъжностъ да пазятъ, чтото освѣнъ произведения орджия и добитъкъ, принадлежащи на жителитѣ на двувластното имущество и въ предѣлитѣ на това имущество, нищо друго да ся не прекарва и пренася прѣзъ границата и да задър

жати всичкитѣ означени предмети, когато влезатъ по на вжтрѣ въ Княжеството.

Чл. 213. На лицата, които пренасятъ позволение за пропускъ прѣзъ границата, Управителя дава откритъ листъ, съ наименование на всичко онова, за което е дадено позволение.

Чл. 214. За отварянието на пунктове за съобщение прѣзъ чертата на границата, въ двувластнитѣ имущества, Управителитѣ на митницитѣ сж длъжни да явятъ всѣкий пхтъ на Министра на финанситѣ, съ представление копии отъ показаннитѣ въ чл. 211 документи и свѣдѣния за пространството и качеството на земята на тия имущества.

Чл. 215. Заявленията на жителитѣ отъ двувластнитѣ имущества за количеството на предметитѣ, които предстоятъ да са пренасятъ, въ течението на годината, отъ едната частъ на имуществото въ другата, трѣба да се подновятъ всяка година на 1. февруарий; а за станалитѣ въ това отношение измѣнения вж миналогодишнитѣ заявления, управителитѣ на митницитѣ сж сжщо длъжни да извѣстятъ на Министра на Финанситѣ.

216. Произведенията отъ островитѣ, лежащи по р. Дунавъ и принадлежащи, или само на българското Княжество, или частъ на България и частъ на Ромъния, както и искарвания на паша въ тия острови добитъкъ, пропусчатъ се безъ мито, като се пазятъ относително до тѣхъ сжщитѣ правила установени за двувластнитѣ имущества.

РАЗДѢЛЪ VI.

За тайното прекарвание на стоки.

ГЛАВА I.

За наказанията за тайно прекарвание стоки.

Чл. 217. Пренасянитѣ или прекарвани прѣзъ границата стоки, вжнѣ отъ митницитѣ и митарственитѣ пунктове, ако за това е немало особно разрѣшение, сжщо и стокитѣ необявени въ тия учреждения, за да се пригледатъ при внасянието имъ въ Княжеството, или изнасянието имъ отвжнѣ границата, считатъ се контрабандни.

Чл. 218. Наказанията за пренасяние контрабандни стоки, удирени при приглежданието въ митарственните учреждения сж показани въ 40, 41, 42, 177, 182 и 183 чл. на тоя уставъ.

Чл. 219. Стокитѣ обложени съ мито и запрети, кога се пренасятъ прѣзъ границата, далечъ отъ митарственитѣ учреждения конфискуватъ се и се взема: за първитѣ двойно мито, а за вторитѣ двойната имъ цѣна.

Чл. 220. За пренасяние и прекарвание безмитни стоки, далечъ отъ митарственнитѣ учреждения, взема се 1⁰/₀ отъ цѣната на тия стоки.

Чл. 221. Ако иностраннитѣ стоки, които подлежатъ на пломби, а ги нематъ върху себѣ си, се улавятъ въ проданъта ако и пренесени съ пхтничскитѣ вещи, то, тѣ се считатъ за контрабанда и се конфискуватъ.

Чл. 222. Наказанието за вмжвание на иностранни контрабандни стоки, пада върху притежателя имъ, а когато той е неизвѣстенъ -върху лицето, у което тия стоки сж биле задържани, като: върху превозителя, преносителя, купувача, продавача, или върху лицето, у което се намѣрятъ стокитѣ стоварени.

Чл. 223. Изложеното въ предидущия членъ правило не се простира и върху лицата, у които сж биле задържани иностранни стоки и за които не се е заплатило мито; но сж снабдени съ установеннитѣ пломби по злоупотребление на митницата. Ако подобнитѣ стоки чрезъ продажба преминатъ въ други ржце, то, тѣ се вржчатъ на купувача, а наказанието пада върху лицето, което ги е вмжвало въ Княжеството. Ако тѣ обаче се откриятъ въ първитѣ ржци и притежателя имъ не докаже, че е заплатилъ за тѣхъ мито, то, всѣнѣ конфискуцията и показаннитѣ въ чл. 218 и 219 парични наказания (глоба), той подпада и подъ лично наказание, спорѣдъ криминалния законникъ.

Чл. 224. Съ иностраннитѣ стоки, които иматъ фалшиви пломби, се постѣпва на основание 219 чл; а лицата издирени въ гуждание и преправяние на пломби, подлежатъ на лично наказание по криминалния законникъ. Ако онзи, у когото се

намѣри стока съ фалшиви пломби, почне да се оправдава, че незнае нищо за тѣхното преправяние и докаже отъ кого е купилъ стоката и не се изобличи като съучастникъ, то, на стоката се налага дѣйствителната пломба, а паричния штрафъ и личното наказание пада върху дѣйствителния виновникъ.

Чл. 225. Добитъка за впрегание, тѣкхмитѣ, колата и рѣчнитѣ кораби, задържани съ тайно прекарвани стоки, край митарственнитѣ учреждения, ако притежателятѣ на стокитѣ, или иритежателятѣ на горѣпомѣнатитѣ превозителни средства, не сж въ състояние да заплатятъ, въ течението на единъ мѣсяць, слѣдуюмия за стокитѣ париченъ штрафъ, продаватъ се съ публично наддавание и събранната отъ проданъта сума се употреблява за допълнение на тоя штрафъ. Ако притежателятѣ на добитъка, колата и рѣчнитѣ кораби сж лица, които иматъ постоянно занятие да пренасятъ стоки, то, ако се уловятъ и вторий пхтъ съ контрабанда, запретиава имъ се за напрѣдъ да се занимаватъ съ това си занятие, за което митницата извѣстятъ на еснафа имъ.

Забелѣжка Остатокъ отъ събранната сума чрезъ проданъта на задържанитѣ съ контрабандни стоки превозителни средства, като се покрие паричния штрафъ и разноскитѣ, по прехраната на животнитѣ за впрегание, въ течението на показанния въ тоя членъ срокъ, се възвржца на притежателятѣ имъ.

Чл. 226. Контрабанднитѣ стоки пренасяни съ фалшиви митарственни квитанции, или ако и не фалшиви, но дадени за други транспортъ, подлежатъ подъ дѣйствието на общитѣ правила, установени въ чл 219; а виновнитѣ за подобно пренасяние подлежатъ на лично наказание, спорѣдъ криминалния законникъ.

Чл. 227. Ако отъ митарственния магазинъ, или отъ частенъ складъ, който се намира подъ надзора на митницата, се пропуснатъ по злоупотребление на чиновницитѣ стоки, за които не се е заплатило мито и това се направи въ споразумение съ притежателя, то, тоя послѣдний подпада:

- 1) подъ давание двойно мито и
- 2) подъ давание на сума равна съ цѣната на пропуснатата стока.

Забелѣжка Помѣнатитѣ въ 2 пунктъ пари се записватъ на пълно, като случаенъ доходъ на хазната.

Чл. 228. Пхтника, матроса, или друго лице, което се намира при транспорта, сжщо агентина на желѣзния пхтъ и всякий други, който снесе нещо тайно отъ кораба, колата, или транспорта, както и шкипера, който стоварва или натоварва-каквито и да е стоки, безъ знанието на митницата, подпадатъ подъ наказание, спорѣдъ чл. 219 и 220.

Чл. 229. Шкиперитѣ, за повреждане каналитѣ, пломбитѣ и печатитѣ, които се налагатъ по распорѣжданието на митницата върху помѣщенията, що се намиратъ въ корабитѣ, сжщо и кога се противятъ на запечатвание, то на подобнитѣ помѣщения, а именно на капацитѣ, проходитѣ, дулашитѣ и др. т., подпадатъ подъ штрафъ отъ 500 лева, който штрафъ, ако се незаплати отъ шкипера, пада върху мѣстното паракходно агентство. Ако ли корабитѣ не принадлежатъ на никое общество и шкиперитѣ нематъ постоянни представители, то, тѣ се не пушатъ отъ митницата, догдѣто не представятъ добъръ поржчителъ за плащанието му. Взетитѣ спорѣдъ тоя членъ пари се записватъ на пълно, като случаенъ доходъ на хазната.

Чл. 230. Които се противятъ на митарственнитѣ чиновници, при задържане отъ тѣхъ на контрабандни стоки, освѣнѣ паричната глоба, подпадатъ още и подъ лично наказание по криминалния законникъ.

Чл. 231. Чиовницитѣ на мѣстната полиция и селскитѣ власти, виновни за непоказвание на митарственнитѣ чиновници, по исканието имъ, нужното съдѣйствие, при задържането на контрабандни стоки, сжщо и удиреннитѣ въ явна слабостъ къмъ контрабандиститѣ, предаватъ се на Сждъ отъ Началството си, спорѣдъ съобщението, отъ митарственнитѣ учреждения, за престѣпленията имъ.

Чл. 232. Паричнитѣ глоби по дѣлата на контрабанднитѣ стоки се налагатъ, въ всякий даденъ случай, съ солидарната отговорносрѣ на всичкитѣ изобличени, т. е. не отдѣлно на всяко лице, но скупомъ на всичкитѣ лица, виновни за прекарвание и вмжвание на стоки; а когато нѣкой отъ виновнитѣ не заплати слѣдуюмата отъ него часть глоба, то, тя сума се расхвжрлюва на другитѣ съучастници въ престѣпленieto.

Чл. 223. Въ случай на невнасяние, отъ страната на виновнитѣ, присждената за контрабанда глоба, имуществото на

виновния ся продава, слѣдъ единъ мѣсяць отъ деня, въ който рѣшението е влезло въ законната си сила. А когато и то не достигне, то глобата ся заменява съ затворъ, като ся смѣта по 4 лева, за всякий денъ лишение отъ свобода, съ смѣтка на надлежната глоба. При всичко това срока на затвора не може да надминува шесть мѣсяца.

ГЛАВА II.

За възбужданieto, производството и рѣшението на дѣлата по нарушението на митарственния уставъ.

Чл. 234. Прислѣдванието на контрабандата и привлечението на виновнитѣ къмъ отговорность, е длъжность на митарственнитѣ и полицейски чиновници.

Чл. 235. Участието на частни лица въ противодѣйствиата на контрабандното занятие ся исказва съ съобщение на лицата на митарственния надзоръ и на полицията свѣдѣния за нарушенията на настоящия Уставъ и съ показвание съдѣйствие при издирванието на нарушенията.

Чл. 236. Митарственнитѣ стражари иматъ право да задържатъ контрабанднитѣ стоки, непосредственно на чертата на границата и на пространство единъ часъ далечъ отъ границата. Прислѣдванието на контрабандата, която са е вмъкнала по нѣтъкъ, или са е удирила въ Княжествотъ, е длъжность на мѣстната полиция, на която митарственнитѣ стражари сж длъжни да предаватъ открититѣ отъ тѣхъ дири.

Чл. 237. Контрабанднитѣ стоки, които ся задържатъ между чертата на границата и най близкиятъ до нея окръженъ градъ, представляватъ ся въ мѣстнитѣ митници; а стокитѣ, които ся задържатъ по на вжтрѣ въ Княжеството, на мѣстния окръженъ Управителъ. Съобразно съ тава, гдѣто стане задържанието на стокитѣ, (или гдѣто ся удири нарушението на митарственния Уставъ) прислѣдванието противъ обвиненитѣ ся възбужда: или отъ митницитѣ, или отъ окръжнитѣ Управители.

Чл. 238. Дѣлата по нарушението на митарственния Уставъ ся приглеждатъ: или отъ митницитѣ, или отъ сѣдилищата.

Чл. 239. На рѣшението на митницитѣ подлежатъ слѣдующитѣ дѣла:

1. За контрабанднитѣ стоки, открити при приглежданието въ складовѣтѣ, корабитѣ и транспортитѣ;

2. За задържанитѣ отъ митарственнитѣ чиновници стоки, вѣнъ отъ митарственнитѣ учреждения, притежателитѣ на които (стоки), или тѣхнитѣ пълномощни, несж ся явили на призовката въ течението на 15 дневенъ срокъ, отъ деня на задържанието;

3. За задържанитѣ отъ митарственнитѣ чиновници стоки, вѣнъ отъ митарственнитѣ учреждения, притежателитѣ на които (стоки), по рода на нападащото върху тѣхъ обвинение, не могатъ да подлежатъ подъ лична отговорность и изявятъ съгласие за конфискацията на стокитѣ, като платятъ въ течението на 3 дена, слѣдующата отъ тѣхъ парична глоба.

Чл. 240. Всичкитѣ други дѣла по нарушението на митарственния Уставъ, както и помѣнованитѣ въ предидущитѣ три пункта дѣла, въ ония случаи, когато въ тѣхъ ся е удирила виновността на нѣкого отъ митарственнитѣ чиновници, като съучастникъ и въ други по длъжности му престѣпления, разглеждатъ ся отъ сѣдилищата (гл. чл. 253 и 271.)

Чл. 241. Въ показанитѣ въ чл. 217 и 218 предѣли, митарственнитѣ стражари и чиновницитѣ отъ митарственого вѣдомство иматъ право да правятъ ревизии и да търсятъ въ публичнитѣ и търговски заведения като: гостилници, ханове, кръчми, кафенета, дюкани и т. н., сжщо въ хамбаритѣ, които са намѣрватъ далечъ отъ жилищата, въ всяко време, денъ и ноця. Търсянието и конфискацията по къщата и по другитѣ жилища трѣба да става, по исканието на митарственната стража, отъ чиновницитѣ на мѣстната полиция, отъ селскитѣ началници и отъ другитѣ длъжностни лица, които въ кръга на вѣдомството си изпълняватъ полицейската длъжность, съгласно постановленията на 571 и 572 членъ на привременнитѣ правила за устройството на Сѣдебната часть въ България, утвърдени на 24. Августа 1878 год., като ся пази общия рѣдъ постановенъ отъ тия правила по предмета на търсянието.

На чиновницитѣ отъ митарственното вѣдомство ся позволява да търсятъ въ частнитѣ жилища самостоятелно, безъ участието на полицията, само въ онии случаи, когато контрабандата, прислѣдована отблизо, ся е вмъкнала предъ очитѣ на прислѣдующитѣ, въ къща, или въ друго нѣкое помѣщение.

При всичко това и въ подобенъ случай, ако ся представи даже най малката възможность, трѣба да ся повикатъ други двама свидѣтели, за да присѣтствуватъ при търсянието.

Чл. 242. Вжнъ отъ показанитѣ въ чл. 236 предѣли, командированитѣ въ вжтрѣшността на Княжеството митарственни чиновници, за да прислѣдватъ контрабандата, нематъ право самостоятелно да търсятъ и конфискуватъ, както въ търговскитѣ и публични заведения, тжй сжщо и въ жилищата; но въ случай на необходимость, обрщатъ ся съ заявления по тоя предметъ, къмъ представителитѣ на мѣстната полицейска власть.

Чл. 243. Търсянието и конфискацията въ къщата и въ другитѣ жилища ся позволяватъ въобще, само когато има основателно подозрение, че въ тѣхъ има скрити контрабандни стоки.

Чл. 244. За възбужданieto на дѣла по обвинение на тайно внасяние, или изнасяние на стоки, които не подлежатъ на пломбъ, полага ся 1. годишенъ срокъ, отъ деня на преминаванието на стокитѣ презъ границата. При това подобнитѣ стоки, безъ ясно доказателство за тайното имъ вмъкване прѣзъ границата, не трѣба да ся задържатъ.

Чл. 245. При задържанието на контрабандни стоки, или при откриванието на други нарушения на настоящия уставъ, ся съставлява протоколъ въ който ся белѣжи:

1. Времето и мѣстото на съставлението му;
2. Отъ кого, кога и гдѣ сж задържани стокитѣ и издирило нарушението;
3. Описанието на вида на всѣки задържанъ колетъ, на знаковетѣ, които са намѣрватъ върху него, на нумерата и на приложенитѣ печати, забелѣжванието на тѣглото му, както и показвание въ какво състои откритото нарушение на устава и съ какви доказателства ся подтвърждава то;
- 4) Името, презиме, званието и мѣстопробиванието на обвиняемия;
- 5) Имената, презимената и мѣстожителството на свидѣтелитѣ при задържанието и издирванието на нарушението и
- 6) Отговоритѣ (възраженията) и обясненията, които сж направили, обвиняемия, или свидѣтелитѣ.

Протокола трѣба да бѣде подписанъ отъ съставителя, свидѣтелитѣ и обвиняемия; но ако обвиняемия не пожелае това, то въ протокола са направя надлежната забелѣжка.

Чл. 246. При задържанието на тайно прекарани стоки, ония които сж ги уловили, сж длъжни да ся стараятъ да не испущатъ и самитѣ превозители, преносители, колари, наедно съ корабитѣ, ладиитѣ, колата и добитъка за впрягане. Уловенитѣ стоки, безъ да ся задържатъ, трѣба да ся испращатъ въ митницата, или на окръжния Управителъ по принадлежността, безъ да ся отварятъ колетитѣ, безъ да ся намали стоката и безъ да ся стоварва по пжтя. Въ случай на давание отъ страна на задържанитѣ лица подкупъ (рушфетъ), задържателитѣ сж длъжни да представятъ полученитѣ пари, или вещи.

Чл. 247. Като пристигнатъ стокитѣ, митницата ги приглежда, прави имъ описъ и оцѣнение и проверява правилността на помѣнатия въ предидущия членъ протоколъ; а въ онии случаи когато речения протоколъ, по безграмотността на задържателитѣ, или по други нѣкой причини, не е можалъ да ся състави на мѣстото, митницата сама пристѣхва къмъ съставянието на тоя протоколъ, като изслуша показанията на задържателитѣ, обвиняемитѣ и свидѣтелитѣ върху обстоятелствата на задържанието.

Забелѣжка. Съставянието на показаня въ тоя членъ протоколъ е задължително и при откриванието на контрабанда въ митарственното приглеждане.

Чл. 248. Притежателитѣ на задържанитѣ безъ превозители стоки ся призоваватъ чрѣзъ обявления, залепени на вратата на митницата, въ която сж докарани стокитѣ и ся съобщаватъ отъ мѣстната полиция.

Чл. 249. Слѣдъ преминуванието, въ подобенъ случай, на установения за призовка на притежателитѣ срокъ, митницитѣ незабавно постановяватъ рѣшение по дѣлата, които зависятъ отъ тѣхното непосредственно ведение. Тия рѣшения ся постановяватъ слѣдъ разглежганието на дѣлата отъ управителя и секретаря; тѣ трѣба да съдържатъ постановления за задържанитѣ стоки, за размѣра на слѣдующата отъ виновнитѣ парична глоба, както и за распределението на паритѣ, които подлежатъ да постѣпятъ по дѣлото.

Забелѣжка. Въ 3-то класнитѣ и четворокласнитѣ митници рѣшенията ся постановяватъ само отъ Управителя.

Чл. 250. Рѣшението, което митницата постанови за стоката, ся обявява съ подписа на притежателя ѝ, или на негова пълномощенъ, който има право за дѣлата въ които цѣната на конфискуемитѣ предмети наедно съ паричната глоба надминава: въ първокласнитѣ и второкласни Митници 100 лева, а въ 3-класнитѣ и четворткласнитѣ 25 лева, да подаде протестъ на митницата и на име на министра на Фин. въ течение на двунеделенъ срокъ, отъ деня на обявлението на рѣшението.

Чл. 251. Подадениятъ въ установения срокъ протестъ, наедно съ първообразното дѣло на митницата и обясненията ѝ, по съдържанието на протеста представлява ся въ течението на 48 часа на Министра на Финанситѣ, рѣшението на когото ся счита окончателно. Окончателнитѣ рѣшения, както на митницитѣ той и на Министра на Финанситѣ, ся съобщаватъ на лицата, противъ които сж тѣ (рѣшенията) постановени. Тия лица въ продължение на двунеделенъ срокъ, отъ деня на съобщението, могатъ да ся тжжатъ предъ сждилищата, по съдебенъ редъ,

Чл. 252. Слѣдъ изминуването на установения въ чл. 250 срокъ, никакъвъ протестъ ся не приемва и остава безъ послѣствие. Сжщо не ся приемва протестъ и отъ ония, които безъ законни причини не ся явятъ въ течението на 7 дни, отъ деня на публикуването призовка отъ митницата, чрезъ полицията, за да доидатъ въ нея и изслушатъ рѣшението,

Чл. 253. Подлежащитѣ на съдебни разглеждания дѣла, незабавно слѣдъ съставянието на показанитѣ въ чл. 245 и 247 протоколъ и описъ, ся предаватъ отъ митницитѣ въ мѣстнитѣ окръжни сждилища, на основание на чл. 553, 558 и 559, отъ Привременнитѣ правила за устройството на съдебната частъ. Въ отзивитѣ, съ които дѣлата ся предаватъ на сждилищата, трѣбва да е забелѣзано точно: кой именно и за какво престѣпление е подпадналъ подъ отговорность и на каква парична глоба подлежи. Наедно съ предаванието дѣлата въ сждилището, митницата предава и представенитѣ въ нея превозители на контрабандата и другитѣ нарушители на митарственния Уставъ, подъ надзора на мѣстната полицейска власть, за да вземе тя мѣрки да имъ премахне способитѣ на укривание отъ слѣдствията на Сжда.

Забелѣжка Дѣло, въ което ся намѣсени и митарственитѣ чиновници, разглѣжда ся споредъ показания по долу въ чл. 271 — 272, рѣдъ.

Чл. 254. Задържанитѣ съ контрабандни стоки: добитъкъ за впрягане, тъкми за впрягане, кола и рѣчни кораби, даватъ ся на притежателитѣ имъ подъ поржчителство, до рѣшението на дѣлото; а ако не може да ся даде добро поржчителство, то тѣ ся предаватъ за надглеждане, а добитъка за прехранване на други вѣрни ржце.

Чл. 255. При производството въ сжда на слѣдствията по дѣлата на контрабандата, Управителитѣ на митницитѣ сж длжжни да командируватъ одного отъ подчиненитѣ имъ чиновници въ качество на представител на интереситѣ на хазната. Тия чиновници, съ право на страна участвуватъ при производството на съдебното слѣдствие и могатъ да ся жаловатъ за слѣдственитѣ действия и за станалитѣ рѣшения, ако тѣ имъ ся видятъ неправилни, безъ да пропушатъ установенитѣ срокове и като ся ржководятъ отъ постановленията, изложени въ Ш. книга на Привременнитѣ правила за устройството на съдебната частъ.

Чл. 256. Когато ся пренесатъ дѣлата спорѣдъ жалбитѣ на странитѣ, отъ Окржжитѣ въ Апелативнитѣ сждилища, като представител на интереситѣ на хазната ся командирова по усмотрѣнието на управителя единъ отъ чиновницитѣ на тая митница, гдѣто ся намира апелативенъ съдъ, а ако нѣма въ града митница — Финансовия чиновникъ; а въ случай на пренасяние дѣлото въ сждилище отъ найгорня инстанция, назначението на представителя на интереситѣ на хазната става по усмотрѣнието на Министра на Финанситѣ. Копии отъ жалбитѣ противъ пресждата на подолнитѣ инстанции, наедно съ всичкитѣ нуждни по дѣлото данни, трѣбва да ся представятъ незабавно отъ подателитѣ на жалбитѣ на началството имъ, а това послѣдне е длжжно да препраща подобнитѣ свѣдѣния, по принадлежността, въ учрежденията и на чиновницитѣ отъ които зависи назначаванието на представителитѣ на хазната, при разглѣжданието на дѣлата въ повисокитѣ инстанции,

Забелѣжка 1. Длжността на представителитѣ на интереситѣ на хазната, при разглеждането на дѣлата въ окръжнитѣ сждилища

ако нѣма чиновници отъ мѣстнитѣ митници, както и по други причини, ся възлага на митарственитѣ ревизори и на другитѣ чиновници, които ся намѣрватъ въ распорѣждането на Министра на Финанситѣ. За командированието на тия лица, митницитѣ сж длжжни всякий пжтъ особно да правятъ представление до Министра на Финанситѣ

Забелѣжка 2. Митницата, която е възбудила дѣлото, е длжжна да моли сжда, да извѣсти или нея, или назначения за представител на хазната чиновникъ, за времето на производството слѣдственитѣ и сждебни дѣйствия.

Чл. 257. Относително до контрабанднитѣ стоки, които принадлежатъ на иностранны поданници трѣба да ся пазятъ слѣдующитѣ правила:

1. Въ протоколитѣ на задържанието ся обяснява, отъ каква народность е всякий отъ задържателитѣ, свидѣлитѣ и обвиняемитѣ.

2. — Засвидѣтелствованната отъ митницата копия на протокола, незабавно слѣдъ съставянието му и не покжсно отъ 24 часа, препраща ся подъ разписка въ консулството на оная държава, на която подданникъ е обвиняемия.

3. Митницата постановлява рѣшенията за конфискация на стокитѣ и налагание на тѣхъ парична глоба и испжлва тия рѣшения само когато притежателя на стоката не протестира въ течението на 15-дневенъ срокъ, отъ деня на испращанието копия отъ протокола въ консулството; ако обаче ся представи подобенъ писменъ протестъ, то дѣлото въ всякий случай ся предава за рѣшение въ сждилището.

4. Сждилището ся ограничава въ разглѣждане само на въпроса, до колко изложенитѣ въ протокола обстоятелства до казватъ, че стокитѣ сж дѣйствително контрабандни и подлежатъ на конфискация.

5. Ако сжда признае, че протеста не заслужва уважение и че стокитѣ подлежатъ на конфискация, то, отъ притежателя имъ, освѣнъ другитѣ установени наказания за прекарвание на контрабанда, ся взема още и особенъ штрафъ, не поголѣмъ отъ 5% отъ цѣната на стокитѣ, спорѣдъ както тя е опредѣлена въ тарифата и въ издаденитѣ цѣнорасписи; а паритѣ ся записватъ на пжлно, като случаенъ доходъ на хазната.

6. Когато притежателя на стоката не ся съгласява съ рѣшението на сжда, то той може да пренесе дѣлото въ повисока инстанция, но при това той е задлженъ да внесе въ сжда, въ видъ на депозитъ, сума равна на паричната глоба, която би могла да ся иска отъ него.

Забелѣжка. Изложенитѣ въ п. 3—6 правила ся отнасятъ само до показанитѣ въ п. 1, чл. 239 на настоящия уставъ дѣла. При разглѣжданието на тия дѣла митницитѣ сж длжжни да иматъ предъ видъ общото правило установено въ чл. 40.

Чл. 258. Въ ония случаи когато задържанитѣ стоки не ся представятъ на митницата, а на Окржжния Управителъ, тоя послѣдния, относително възбужданието сждебно прислѣдование противъ обвиняемитѣ, ся ржководи отъ изложенитѣ въ 247, 248, 253 и 254 чл. Правила; а стокитѣ на едно съ направенния имъ описъ, препраща до най близката митница, която е длжжна незабавно да присмѣтне слѣдующата за стокитѣ глоба, да събщи свѣдѣния по тоя предметъ на подлежащия сждъ направо и да направи съответственно распорѣждане, за назначение въ дѣлото представител на интереситѣ на хазната.

Чл. 259. Постановленията за распредѣляние наградитѣ по конфискационнитѣ дѣла, ако и тѣ да сж ся разглѣждали въ сждебнитѣ учреждения, въ всякий случай съставляватъ ся отъ митницитѣ.

Чл. 260. Когато спорѣдъ влезналата въ законната си сила сждебна пресжда ся признае, че задържанието на стокитѣ е направено неоснователно и че стокитѣ не подлежатъ, нито на конфискация, нито на парична глоба, обвиняемитѣ въ дѣлото лица, иматъ право да искатъ отъ задържателя обезпагубвание за причиненитѣ имъ отъ задържанието пагуби, като представятъ на сждилището доказателства, че дѣйствително сж притѣглили такъвъ родъ пагуба. При всичко това вземанието на обезпагубвание въ полза на оправдания подсждимъ, пада само тогава върху лицето, което е възбудило сждебно прислѣдование и съ това е нанесло повреда или загуба, ако това лице е дѣйствувало не добросѣвѣстно, ако е преиначавало обстоятелствата на дѣлото, правило лъжовни показания, или подбуждало други да правятъ това, или ако е употребило други незаконни и предосждителни средства (чл. 821 и 822 на привременнитѣ Правила за устройството на съдебната частъ)

Чл. 261. Паритѣ и вещитѣ, дадени на задържателя на контрабанднитѣ стоки, за да го подкупятъ, ако не ся скриватъ

отъ него, въ всякий случай му ся даватъ, а виновнитѣ въ даване подкупъ подпадатъ подъ лична криминална отговорностъ по общитѣ основания. Подъ сжщата отговорностъ подпадатъ и лицата, които затаятъ подкупъ.

ГЛАВА III.

За оцѣненнето и продажбата на конфискованитѣ стоки и за наградитѣ по контрабанднитѣ дѣла.

Чл. 262. Оцѣненнето на стокитѣ, подлежащи на конфискация ся прави съобразно съ цѣнорасписитѣ, или съ съществующитѣ пазарни цѣни, а продажбата на тия стоки съ публично наддавание става спорѣдъ изложенитѣ въ чл. 76 и 77 правила, като влезатъ пресждитѣ въ законната си сила.

Забелѣжка. Прѣди рѣшението на дѣлата позволява ся продажбата само на ония стоки, които подлежатъ на разваляние и гниение, или стокитѣ за продажбата на които е заявилъ притежателя имъ съ прошение.

Чл. 263. За назначението на продажбата митницитѣ по исканието на притежателятѣ на стокитѣ и на тѣхна смѣтка, сж длъжни да обнародватъ въ ония вѣстници, въ които пожелаятъ тия притежатели и независимо отъ това, въ всякой случай, да приканватъ купувачитѣ чрезъ показанния въ чл. 73 способъ.

Чл. 264. На митарственнитѣ чиновници, които правятъ продажбата, ся запретава да купуватъ нѣщо отъ продаваннитѣ предмети, подъ свое, или подъ чюждо имя.

Чл. 265. Стокитѣ, които трѣба да иматъ пломби, при продажбата имъ съ публично наддавание, не ся отпущатъ иначе отъ митницата, освѣнъ като имъ ся наложатъ узаконеннитѣ пломби и бандероли, на смѣтка на хазната.

Чл. 266. Взетитѣ пари отъ продажбата съ публично наддавание на конфискованнитѣ стоки, като ся извадятъ разноснитѣ по принасянето и продажбата, както и паритѣ (глобитѣ) които ся взематъ на основание на настоящия уставъ, въ други разни случаи, распредѣлятъ ся по слѣдующия начинъ: като ся извади митото и другитѣ митарствени сборове, половината отъ остадалата сума постъпва въ полза на хазната и ся записва като случаенъ доходъ въ митарственитѣ книги, а половината ся дава въ награда на лицата, които сж уловили контрабандата, ако тия лица сж стражари, волнонаемни служители при митницитѣ, или частни лица.

Чл. 267. Кога ся случи частни чловѣци да задържатъ контрабанда, то тѣ получаватъ награда на горнето основание, като подлежатъ въ сжщото време на отговорностъ предъ закона, въ предвиденнитѣ по горѣ въ чл. 260 случаи.

Чл. 268. Частнитѣ лица, които съобщаватъ на чиновницитѣ свѣдѣния за нарушението на митарствения уставъ и дѣйствително сж съдѣйствували въ издирванието на тия нарушения, иматъ тѣй сжщо право да получатъ награда, въ размѣръ на половината часть отъ общата сума; а ако пакъ подобни лица сж съобщили на митарственнитѣ стражари за извжрпената контрабанда, то, тѣ получаватъ награда наравно съ послѣднитѣ (раздѣлятъ половината сума).

Чл. 269. Които улавятъ и издирватъ контрабандни стоки и ся докаже че тѣ сж ги откраднали, или зломипленно сж пропуснали превозителитѣ и преносителитѣ, или че сж взели подкупъ и не сж го явили, лишаватъ ся отъ наградитѣ, които имъ ся падатъ и тия пари ся минуватъ, като случайни приходи на хазната.

Чл. 270. Ако ся пада награда на лица, на които мѣсто пребиванието е неизвѣстно, то тѣ ся призоваватъ чрезъ обнародвание на тѣхна смѣтка въ официалния правителственъ вѣстникъ. Ако тия лица не ся явятъ въ течението на една година, слѣдъ като ся е вече три пѣтя обнародвало, то съ паритѣ които имъ ся падатъ, ся постъпва спорѣдъ установенното въ предидущия членъ правило.

РАЗДѢЛЪ VII.

ГЛАВА I.

За рѣда на привлечение къмъ отговорностъ служащитѣ лица въ митарственното вѣдомство и за наказанията, които имъ ся налагатъ.

Чл. 271. Служащитѣ въ митницитѣ лица, въ случай на престѣпления по длъжността имъ, подпадатъ подъ наказание или по распорѣждане на Началството имъ, или по съдебна пресѣда.

Чл. 272. Предаванието на сждъ става съ запазванието на рѣда изложенъ въ IV книга на Привременнитѣ правила, за устройството на съдебната часть (утв. 24 августа 1878 г.) и въ допълнение къмъ Вр. Пр., утвѣрдени на 3 юний 1880 г. и зависи отъ онова началство, отъ което ся назначаватъ на служба.

Чл. 273. Митарственнитѣ чиновници за всяко зломисленно пропусцание, а най вече за помагание за тайно внасяние

или изнасяние на стоки, исключаватъ ся отъ служба, а ако ся докаже, че това е направено съ користолюбива цѣль, подпадатъ подъ лично наказание по криминалния законникъ.

Чл. 274. Подъ установеннитѣ отъ предидущия членъ наказания подпадатъ:

1. Пѣшия стражаръ, който като е поставенъ на кораба, слезе отъ него, дозволи до ся снесе нѣщо отъ кораба и не извѣсти за това, или дозволи стоварванието му въ неуреченитѣ часове, или на конецъ дозволи да ся отвори колета преди да ся пригледа отъ митницата.

2. Митарствения чиновникъ, който позволи стоварванието на стокитѣ въ неуречени часове и отварянието на колетитѣ преди да ся пригледатъ.

Чл. 275. Ако колетъ постъпалъ въ магазията послѣ ся ненамѣри, то отъ виновния за това магазинеръ и старшия при митницата пѣши стражаръ ся взема слѣдующата за удовлетворение на притежателя сума и освѣнъ това слѣдующото за хазната мито. Ако тѣ при това ся удирятъ, че сж виновни въ нѣкое злоупотребление, подпадатъ подъ наказания спорѣдъ чл. 273.

Чл. 276. Ако отъ надзора на митницата ся пропуснатъ стоки, за които не сж ся предявили квитанции за плащание на митото, то виновнитѣ въ това, чиновникъ и стражари, ся исключаватъ отъ служба. Ако за пропуснатитѣ стоки не ся е заплатило мито, то освѣнъ това, върху тѣхъ пада паричната глоба установена отъ чл. 227 въ случай, когато притежатели на стоката не е въ състояние да заплати тая глоба.

Ако обаче при горѣзабелѣзаннитѣ противозаконни дѣйствия чиновницитѣ сж употребили, или сж приели извѣстно преправени документи, то виновнитѣ подпадатъ и подъ лично наказание по криминалния законникъ.

Чл. 277. За нарушение на правилата установени въ чл. 21 на тоя уставъ, чиновницитѣ подпадатъ за първий пѣтъ на изобличение, а за вторий пѣтъ ся исключаватъ отъ служба.

Чл. 278. Митарствения чиновникъ виновенъ въ противозаконно удряние или преправяние на пломби, подпада за това подъ лично наказание по криминалния законникъ, като за преправяние на правителствени печати.

Чл. 279. Които уловятъ или удирятъ контрабандни стоки и ги откраднатъ, подпадатъ подъ лично наказание по криминалния законникъ, освѣнъ лишението отъ наградата спорѣдъ чл. 269.

Чл. 280. За всичкитѣ престѣпления послужбата, за които нѣма въ тая глава особни постановления, лицата на които ся възложени специални длъжности, както отъ настоящия уставъ, тѣй сжщо и отъ особнитѣ инструкции, подпадатъ подъ опредѣляванитѣ наказания за нарушението обязанноститѣ на служба по криминалния законникъ.

Пѣтицата по които ще минуватъ транзитнитѣ стоки чрезъ България за сега сж слѣдующитѣ:

а) Отъ Русчукъ, чрезъ Варна, за черно море по желѣзницата и обратно за Дунавътъ.

б) Отъ Русчукъ и Свищовъ чрезъ Габрово, Троянъ и Буйново за Южна България и обратно за Дунавътъ.

в) Отъ Ломъ-паланка, Видинъ, Никополь и Рахово чрезъ Вакарель, Златица Габрово и Троянъ за Южна България и обратно за Дунавътъ.

г) Отъ Ломъ-паланка, Видинъ Никополь и Рахово чрезъ Кюстендилъ и Самоковъ за Македония и обратно за Дунавътъ.

д) Отъ Царибродъ чрезъ Вакарель, Златица и Самоковъ за Южна България и обратно за Сърбия.

е) Отъ Царибродъ чрезъ Кюстендилъ и Самоковъ за Македония и обратно за Сърбия.

ж) Отъ Видинъ и Ломъ прѣзъ Кула, Царибродъ и Милославци за Сърбия и обратно за Дунава.

з) Отъ Кула чрѣзъ Видинъ и Ломъ за Дунава и обратно за Сърбия.

и) Отъ Кула чрѣзъ Вакарель, Златица, Троянъ и Габрово за Южна България и обратно за Сърбия.

к) Отъ Кула чрѣзъ Кюстендилъ и Самоковъ за Македония и обратно за Сърбия.

л) Отъ Милославци чрѣзъ Вакарель, Самоковъ и Златица за Южна България и обратно за Сърбия.

м) Отъ Милославци чрѣзъ Ломъ и Рахово за Дунава и обратно за Сърбия.

н) Отъ Милославци чрѣзъ Самоковъ и Кюстендилъ за Македония и обратно за Сърбия.

о) Отъ Чифутъ-Кююсу чрѣзъ Чатакъ за Южна България и обратно за Добруджа.

Обнародваме настоящий законъ. Заповѣдваме щото той да се облече съ Държавний Печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Исполнението на тоя законъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 12 декемврий 1880 година.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ П. Каравеловъ.